

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17.10.2013 v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Götha a přísedících Vladimíry Malé a Františka Piterny, **t a k t o :**

Obžalovaní

J. Š.,

nar. xxxx,
trvale bytem Xxxx,
nezaměstnaný,

a

T. T.,

nar. xxxx,
trvale bytem Xxxx,
čišník,

t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici Brno,

j s o u v i n n i , ž e**I. obžalovaný J. Š.**

1. v přesně nezjištěné době nejméně od ledna roku 2009 do července roku 2011 vyráběl na různých místech v Břeclavi a okolí pro R. S., nar. xxxx, trvale bytem Xxxx, který mu obstaral suroviny pro výrobu nebo si suroviny obstaral sám, a další osoby psychotropní látku metamfetamin tzv. pervitin, a to v množství 160 gramů měsíčně, kdy takto vyrobil nejméně 4.960 gramů metamfetaminu, který z části předal R. S., část prodal dalším osobám a část užil pro svoji potřebu, přičemž uvedeného jednání se dopustil bez příslušného povolení a přesto, že metamfetamin je uveden v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb. a jako psychotropní látka je zařazen do seznamu II vyhl. č. 62/1989 Sb.;
2. v přesně nezjištěné době nejméně od dubna 2012 do 16. 8. 2012 po předchozí domluvě s obžalovaným T. T. tomuto opatroval léčivé přípravky Modafen 24 tbl. s obsahem pseudoefedrinu, ačkoliv věděl, že z těchto bude T. T. vyrábět drogu metamfetamin tzv. pervitin, a to tím způsobem, že nejdříve převzal od T. T. finanční hotovost na nákup těchto léčivých přípravků, tuto finanční hotovost vložil na svůj bankovní účet, z něhož následně prostřednictvím platební karty hradil objednávky uvedených léčivých přípravků, uskutečněné T. T., objednané léčivé přípravky byly doručeny na adresu J. Š., který doručený balík předal T. T. za účelem výroby metamfetaminu, takto opatřil T. nejméně v šesti případech celkem nejméně 598 balení léčivého přípravku Modafen 24 tbl., ze kterého lze vyrobit až 396,3544 gramů metamfetaminu hydrochloridu (pervitinu), a za vyzvednutí a předání jednoho balíku dostával od T. T. odměnu 2.000 Kč, přičemž uvedeného jednání se dopustil s vědomím, že T. T. nedisponuje příslušným povolením pro nakládání s metamfetaminem a přesto, že metamfetamin je uveden v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb. a jako psychotropní látka je zařazen do seznamu II vyhl. č. 62/1989 Sb.;
3. - v přesně nezjištěné době od měsíce března 2012 do 16. 8. 2012 opakovaně poskytl na přesně nezjištěném místě **M. K.**, nar. xxxx, trvale bytem Xxxx, psychotropní látku metamfetamin, a to v množství 0,5 - 1 gram nejméně ve 3 případech za částku 1.000 Kč za gram, celkem mu takto poskytl nejméně 1,5 gramu metamfetaminu za částku nejméně 1.500 Kč,
- v přesně nezjištěné době od měsíce března 2012 do 16. 8. 2012 opakovaně poskytl na přesně nezjištěném místě **R. V.**, nar. xxxx, trvale bytem Xxxx, psychotropní látku metamfetamin, a to v množství 0,4 gramu nejméně ve 3 případech za nezjištěnou finanční částku, celkem mu takto poskytl nejméně 1,2 gramu metamfetaminu,
- v přesně nezjištěné době od jara 2012 do 16. 8. 2012 opakovaně poskytl v Břeclavi **F. D.**, nar. xxxx, trvale bytem Xxxx, psychotropní látku metamfetamin, a to nejméně ve 4 případech po 0,5 - 1 gramu za částku 1.000 Kč za gram, celkem mu takto poskytl nejméně 3 gramy metamfetaminu za částku nejméně 3.000 Kč,
- v přesně nezjištěné době v průběhu roku 2011 opakovaně poskytl v Břeclavi a dalších místech **J. Z.**, nar. xxxx, trvale bytem Xxxx, psychotropní látku metamfetamin, a to v množství 0,1 - 0,5 gramu nejméně v 10 případech, kdy za toto nic neplatil, celkem mu takto poskytl nejméně 1 gram metamfetaminu,

přičemž uvedeného jednání se dopustil bez příslušného povolení a přesto, že metamfetamin je uveden v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb. a jako psychotropní látka je zařazen do seznamu II vyhl. č. 62/1989 Sb.;

II. obžalovaný T. T.

od počátku roku 2011 do 16. 8. 2012 v Břeclavi, Xxxx a dalších dosud neupřesněných místech vyráběl pro distribuci drogu metamfetamin, tzv. pervitin, přičemž pro potřeby výroby si od různých osob a obžalovaného J. Š. obstarával předměty potřebné pro výrobu - od J. Š. převzal nejméně v 6 případech celkem 598 balení léčivého přípravku Modafen 24 tbl. s obsahem pseudoefedrinu, ze kterého lze vyrobit až 396,3544 gramů metamfetaminu hydrochloridu (pervitinu), vyrobenou drogu sám a prostřednictvím dalších osob distribuoval ve výše uvedeném období koncovým uživatelům, kdy naposledy drogu vyrobil dne 15. 8. – 16. 8. 2012 a uložil ji do vozidla tov. zn. Volkswagen Passat, reg. zn. xxxx, které užíval, a to 41,576 gramů metamfetaminu obsahující 69,09 % metamfetamin báze, což představuje 28,724 gramů metamfetamin báze, ve vozidle současně přechovával i "psaníčko" s 0,440 gramy metamfetaminu obsahující 76,40 % metamfetamin báze, což představuje 0,336 gramů metamfetamin báze, přičemž metamfetamin předal dalším osobám nejméně v těchto konkrétních případech:

- v přesně nezjištěné době od počátku roku 2011 do 1. 8. 2011 předával v Břeclavi a Lanžhotě **R. S.**, nar. xxxx, trvale bytem Xxxx, dvakrát týdně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetamin a dále začátkem měsíce července 2011 mu předal na nezjištěném místě psychotropní látku metamfetamin v množství 500 gramů,
- po předchozí domluvě s **J. H.**, nar. xxxx, tomuto předával v Břeclavi v období od 1. 8. 2011 do 12. 10. 2011 téměř každý den minimálně 20 gramů psychotropní látky metamfetamin za účelem prodeje koncovým uživatelům, kdy za 1 gram mu měl J. H. vracet 1.000 Kč, kdy celkové množství předaného pervitinu nepřekročilo 1000 gramů,
- v přesně nezjištěné době nejméně od března 2012 do 16. 8. 2012 předal v Břeclavi v několika případech obžalovanému **J. Š.** nejméně 8 gramů psychotropní látky metamfetamin za účelem dalšího prodeje, kdy mu J. Š. za 1 gram vrátil částku 1.000 Kč,
- v přesně nezjištěné době koncem roku 2011 poskytl v Břeclavi prostřednictvím **E. N.**, nar. xxxx, **L. V.**, nar. xxxx, psychotropní látku metamfetamin, a to ve dvou případech celkem 1 gram, za který mu L. V. zdarma poskytl služby pneuservisu,
- v přesně nezjištěné době nejméně od dubna 2011 do června 2012 předával v Břeclavi a Xxxx **M. Š.**, nar. xxxx, trvale bytem Xxxx, psychotropní látku metamfetamin za účelem dalšího prodeje v blíže nezjištěném celkovém množství a frekvenci,

přičemž uvedeného jednání se dopustil bez příslušného povolení a přesto, že metamfetamin je uveden v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb. a jako psychotropní látka je zařazen do seznamu II vyhl. č. 62/1989 Sb.;

t e d y

I. obžalovaný J. Š.

- neoprávněně vyrobil, jinému nabídl, prodal a jinak opatřil psychotropní látku a takový čin spáchal ve velkém rozsahu (v bodě 1.),
- umožnil a usnadnil jinému zejména opatřením prostředků spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že vyrobil, jinému nabídl, prodal a jinak opatřil psychotropní látku a takový čin spáchal ve značném rozsahu (v bodě 2.),
- jinému nabídl, prodal a jinak opatřil psychotropní látku (v bodě 3.)

II. obžalovaný T. T.

- neoprávněně vyrobil, jinému nabídl, prodal a jinak opatřil psychotropní látku a takový čin spáchal ve značném rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

I. obžalovaný J. Š.

- zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku (v bodě 1.),
- účastenství na zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. c), § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku (v bodě 2.),
- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 3.),

II. obžalovaný T. T.

- zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e z a t o :

obžalovaný J. Š.

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

8,5 (osm a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci** - věci odňatých při domovní prohlídce na adrese Xxxx:

skleněný tál se zbytky krystalické látky
umělohmotná dóza bílé barvy s modrým víčkem, uvnitř sypká hnědá látka
3x injekční stříkačka 2,5 ml, modré barvy
žlutý plastový oválný obal (od tzv. Kinder vajíčka), s obsahem neznámé hnědé látky
bankovka nominální hodnoty á 1.000 Kč, číslo bankovky F40444994
umělohmotný táč na nožkách se zbytky krystalické látky
sáček se zelenou rostlinou
části zelené rostliny
injekční stříkačka se zeleným pístem, objem 2 ml, se zbytky bílé krystalické látky
kovová krabička s obrázkem auta s obsahem zbytků zelené rostliny
2x bankovka 200 Kč č. E93925335 a č. D85894070, bankovka 500 Kč č. D11882916 a bankovka 1.000 Kč č. F16300590

obžalovaný T. T.

podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

6 (šesti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci** - věci odňatých při domovní prohlídce na adrese Xxxx a věci odňatých při prohlídce jiných prostor – vozidlo VW Passat:

6 ks plastových lahví s nápisem toluen - prázdné, 2 ks lahve s nápisem Hydroxid sodný- prázdné, nasáklá vata, 2 ks lakmusové papírky
skleněná baňka 10 litrů s gumovým uzávěrem
plastový kanystr obsah 5 litrů s nápisem destilovaná voda, v něm 2 cm čiré kapaliny
plastový kanystr obsah 10 litrů s nápisem Aro Tafelessing s hnědou sraženinou a kapalinou do ½ obsahu
plastový kanystr obsah 25 litrů s červeným uzávěrem s písmenem E, v něm 10 cm čiré kapaliny
plastový kanystr obsah 25 litrů s červeným uzávěrem s písmenem P, v něm ½ čiré kapaliny
plastový kanystr obsah 10 litrů s nálepkou M82210 do ¾ hnědá sraženina
plastový kanystr obsah 25 litrů s černým uzávěrem - prázdný
plastový kanystr obsah 10 litrů s červeným uzávěrem - prázdný
plastový kanystr obsah 10 litrů s červeným uzávěrem – prázdný
lakmusové papírky, uloženy do bezpečností obálky 00134989
igelitová taška BILLA s obsahem:
- varná mísa SIMAX se zbytky bílého prášku

- červená stěrka
- žiletky
- injekční stříkačka 60 ml
- platová trubička
- zelené gumové rukavice

elektrický vaříč dvě plotýnky

stojanový větrák modrá vrtule

skleněný popelník se třemi nedopalky, uložen do bezpečnostní obálky 00086956

papírová taška SPAR s obsahem:

- modré rifle s černým opaskem
- šedý rolák
- bavlněná kšiltovka
- tmavě modré ponožky

červená přepravka s obsahem:

- papírová krabice:
 - černé gumové rukavice
 - váha Diamond
 - kádinka 150 ml
 - kádinka 200 ml
 - kádinka 100 ml
 - červený plastový kelímek
 - plastová lahev s nápisem hydroxid sodný do $\frac{3}{4}$ sypké látky
 - plastová lahev s nápisem kyselina chlorovodíková do $\frac{1}{4}$ čirá kapalina
 - plastová lahev s nápisem kyselina chlorovodíková – plná
 - 2 ks tuba s indikačními papírky
 - 4 ks žiletky Astra v obalu
 - injekční stříkačka 20 ml s modrým pístem
 - skleněná lahev tmavé barvy s nápisem jód do $\frac{1}{4}$ kuličky
 - plastová dóza bílá s modrým uzávěrem nápis fosfor do $\frac{1}{2}$ červený prášek
 - skleněná lahev s nápisem kyselina fosforečná do $\frac{1}{3}$ čirá tekutina
- bílá igelitová taška s varnou konvicí
- žlutá igelitová taška s 2 ks velkých modrých trychtýřů
- barevná igelitová taška s varnou mísou SIMAX
- igelitová taška s nápisem COOP:
 - 5 ks kádinka 25 ml
 - zelené gumové rukavice
- volně v přepravce:
 - igelitové sáčky – dealeráky
 - lis na česnek
 - 3 ks injekční stříkačka s modrým pístem
 - vata Isabele 180 g
 - sklenička
 - 2 ks červená plastová stěrka
 - nůž s modrou rukojetí

červená přepravka s obsahem:

- teploměr s rozsahem 0-200 ml v bílé hadře

- igelitová taška se sklenicí s bílou usazeninou a vařečkou
- igelitová taška s baňkou 2000 ml
- uzávěr kanýstr s ventilem
- černé igelitové pytle
- igelitový sáček s červenou plastovou miskou
- zelený froté ručník

5 ks zelených rostlin o výšce 100 – 150 cm v plastových barelech

6 ks zelených rostlin o výšce 50 cm v bílých plastových nádobách

plastový sáček s nažloutlou hmotou

digitální váha Touh Screen 250 stříbrné barvy 00135001

papírové psaníčko (papír multikina Olympia) s nažloutlou hmotou

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový děj uvedený ve výrokové části – skutkové větě tohoto rozsudku. Bylo tedy prokázáno, že na Břeclavsku, zejména od počátku roku 2011 do 16.8.2012 popsáním způsobem oba obžalovaní působili na poli výroby a distribuce pervitinu, jinými slovy jednak každý z nich pervitin vyráběl, obžalovaný J. Š. dokonce v období historicky starším od ledna 2009 do července 2011, dále v několika konkrétních případech bylo prokázáno, že obžalovaní pervitin prodali jiným osobám a dále mezi oběma obžalovanými existovala jakási forma koprodukce spočívající v tom, že J. Š. opatroval pro T. T. léčivý přípravek Modafen na základě internetových objednávek z Polska, přičemž tyto nákupy T. T. financoval a zásilky následně J. Š. T. T. předával za účelem právě výroby a distribuce metamfetaminu. Uvedený skutkový děj soud zjistil částečně z výpovědí obou obžalovaných, ze svědeckých výpovědí, z protokolů o domovních prohlídkách, z obsahu e-mailové a telefonické komunikace, z odborných vyjádření z oboru kriminalistika, z dokladu právní pomoci z Polska ohledně dodávek léčiv, ze sdělení přepravních i prodejních společností a ze souvisejících spisových materiálů jiných soudů.

Obžalovaný J. Š. doznal v plném rozsahu jednání uvedené pod bodem I./2. a 3. výrokové části tohoto rozsudku. Popsal, že byl navštíven v prvopočátku přítelkyní T. T. E. N. na jaře 2012 s tím, že by T. T. a E. N. potřebovali něco objednat přes internet a chtěli by to platit přes kartu J. Š.. Šlo o opakované dodávky léku Modafen a ačkoliv obžalovaný věděl, o co se jedná, tedy o výrobu pervitinu, přesto jim vyšel vstříc. Za každý takovýto nákup obdržel finanční odměnu ve výši 2.000 Kč od obžalovaného T.. Léky pocházely od dodavatele z Polska a byly dodávány stále stejnou kurýrní společností. Šlo o Modafen v balení po 24 tabletách, přičemž v každé zásilce obžalovaný Š. odhaduje bylo 40-50 balení léků. Všechny tyto léky předal obžalovanému T.. Vždy po cca 3 dnech mu pak obžalovaný T. dodal pervitin, který požadoval obžalovaný T. prodat, přičemž obžalovaný Š. mu měl odevzdat tisíc korun za gram pervitinu. Tímto způsobem pak obžalovaný Š. prodal v popsáném období na popsáných místech pervitin M. K., R. V., F. D. a J. Z., přičemž se vyjádřil i k množství takto poskytnutého pervitinu a v plném rozsahu pak obžalovaný odsouhlasil popis skutku pod bodem 3. dle výrokové části ve věci podané obžaloby. Obžalovanému Š. bylo známo, že

obžalovaný T. vyrábí pervitin právě na základě obsahu dodávané krabice s léčivý. S E. N. jednal o dodávkách pouze v prvním případě, ve všech ostatních pak jednal už pouze s obžalovaným T.. Nákupy se odehrávaly od dubna 2012 v intervalu cca jednou měsíčně až do zadržení obalovaného. Od května nebo června 2012 pak obžalovaný prodával pervitin pro obžalovaného T.. U samotné výroby pervitinu však nikdy nebyl, kde a s kým ji měl obžalovaný T. vyrábět, obžalovaný Š. neví. Dále obžalovaný J. Š. potvrzuje, že od obžalovaného T. T. obdržel ve smyslu bodu II. výrokové části rozsudku od března do srpna 2012 nejméně 8 gramů metamfetaminu za účelem dalšího prodeje, jak o tom již výše vypovídal.

Zásadní nesouhlas vyjádřil obžalovaný J. Š. s bodem I./1. výrokové části tohoto rozsudku, kdy měl dlouhodobě pro R. S. vyrábět pervitin v množství 160 gramů měsíčně. Pervitin obžalovaný Š. nE.ráběl, neboť to údajně neumí a jde o mstu svědka R. S.. Tento má totiž vedeno trestní řízení u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. xxxx a obžalovaný J. Š. v tomto řízení vypověděl, že měl od R. S. pervitin. Je mu známo, že R. S. na Břeclavsku působil jako dealer pervitinu, neví však, odkud ho má, ani kdo pro něj pervitin vyrábí. J. Š. to však není.

Obžalovaný T. T. potvrdil, že 8.1.2011 byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody a nastoupil do zaměstnání v Rakousku jako číšník s platem až 1.200 euro měsíčně, kdy navíc matka obžalovaného provozovala v Rakousku rovněž restauraci. V roce 2005 byla jeho partnerkou E. N., nakonec se však rozešli a ona udržovala vztah s jistým K., o němž bylo známo, že vyráběl drogy v Xxxx (místo původního bydliště E. N., jejího otce a bratra). V roce 2007 E. N. a J. Š. společně s uvedeným K. vymysleli způsob, jak doručovat léčiva z Polska. V roce 2009 se E. N. opět sblížila s J. Š. a tento ji naučil vařit pervitin. Sám J. Š. vařil v terénu a E. N. od něj mívala pervitin zdarma. V březnu 2011 se obžalovaný T. opět dal s E. N. dohromady, tato chtěla přestat s užíváním pervitinu a podařilo se její konzumaci omezit. Dle tvrzení obžalovaného je E. N., tedy oba obžalované, seznámila navzájem v průběhu roku 2010 a J. Š. měl E. N. zásobovat pervitinem i do Rakouska. E. N. a J. Š. objednávali léčiva z Polska i bez vědomí obžalovaného T.. Nalezená varna v Xxxx nebyla obžalovaného T., nýbrž to tam měla složeno E. N. (na tomto místě je nutno poznamenat, že E. N. zemřela v červnu 2012 při autonehodě – pozn. soudu), dům byl prodán zaplacený a klíče od kůlny našel obžalovaný T. u E. N. v kabelce až poté, co mu byly věci zemřelé E. N. vydány. Pokud na půdě kůlny byly nalezeny věci na vaření pervitinu, jednalo se o věci E. N., mimo jiné tam obžalovaný našel pervitin a psaníčko s pervitinem, které u něj byly nalezeny, když byl při odjezdu z Xxxx dne 16.8.2012 zadržen policií, a to v jeho vozidle Volkswagen Passat. Pouze v tomto rozsahu je také ochoten obžalovaný trestnou činnost doznat, tedy že měl v držení zajištěných 41,576 g metamfetaminu a psaníčko s 0,44g metamfetaminu. Jednalo se však o materiál E. N., který si pouze vzal obžalovaný k sobě.

Dále se obžalovaný T. T. vyjadřuje k jednotlivým osobám, kterým měl na základě podané obžaloby prodat pervitin. S R. S. se v r. 2011 stýkali často, ale později už T. T. s ním a jeho blízkými nechtěl mít nic společného, posléze S. zavřeli a T. T. mu pomáhal, nE.ráběl však pro něj pervitin.

Svědék J. D., pokud svojí výpovědí obžalovaného usvědčuje, lže, sám má pohnutou trestní minulost. R. S. nechal svědka D. policií zavřít, což se řeší u Okresního soudu v Břeclavi.

Se svědkem J. H. se obžalovaný stýkal až do srpna 2011 po zatčení R. S.. Zajímal se o jeho trestní věc, byl v tom namočený také, šel do vazby a od té doby se s obžalovaným T. setkali asi 5x, ovšem nikoliv kvůli drogám, ale kvůli R. S.. I tento svědek dle nařčení obžalovaného svědčí křivě kvůli kauze S.. V jeho vlastní trestní věci byl J. H. odsouzen pro pouhých pět prodaných čar pervitinu, přičemž obžalovanému T. je kladeno za vinu, že měl J. H. prodat 960 g.

Pokud hovoří o odběru pervitinu svědek L. V., tak lže, obžalovaný poukazuje na to, že M. M. jakýkoliv prodej pervitinu od obžalovaného popírá a poznali se v podstatě až na vazbě.

Svědék R. P. provozoval vinařství a palírnu. Obžalovaný kupoval od něj 2x alkohol. Žádné drogy v tom nefigurovaly a obžalovanému není známo, proč jej svědek svojí výpovědí usvědčuje.

J. Š. od obžalovaného T. údajně žádné drogy nedostal, totéž platí o M. Š., s nímž v průběhu roku 2005 – 2006 obžalovaný T. společně fetoval. V roce 2011 už nikoliv, byli pouze kamarádi. Pokud se v telekomunikačním provozu objevuje komunikace mezi obžalovaným T. a svědkem Š., jde o urgenci dluhu 14,5 tisíce Kč, neboť obžalovaný T. půjčil peníze na první splátku vozidla, které svědek Š. kupoval od rodičů obžalovaného T.. Svědek Š. však hrál automaty, peníze nevracel, vymlouval se apod.

Obžalovaný T. T. rezolutně popírá, že by pervitin vyráběl. Je pravdou, že v některých případech dokonce jezdil i se svojí přítelkyní E. N. vyzvedávat léčiva určená k výrobě pervitinu, nicméně Modafen nekončil u obžalovaného T., ale u jistého R. S.. Obžalovanému není známo, proč obžalovaný Š. v tomto směru vypovídá proti němu. Jinak o obžalovaném J. Š. je známo, že umí vařit pervitin, stejně jako další osoby, přičemž vařili v terénu zhruba od roku 2000 a dále. Ze sdělení E. N. i R. S. obžalovaný T. ví, že Š. vyrobený pervitin dodával. J. Š. vařil i v průběhu roku 2009-2010. Neví sice přesně, v jaké frekvenci a s jakou výtěžností, nicméně šlo o pravidelnou činnost a R. S. si ho chválil pro jeho spolehlivost. J. Š. vařil zejména v Xxxx, u sebe doma i v lese v bunkru, kde měl zakopané věci pro tuto činnost. Jak už bylo řečeno, nejméně dvakrát J. Š. dovezl E. N. pervitin až do Rakouska. E. N. zemřela 9.6.2012 při dopravní nehodě. Sám obžalovaný T. měl v Rakousku pracovní režim od pondělí do soboty s výjimkou středy, ve čtvrtek se nacházel u matky. S E. N. navštěvovali Xxxx, kde bydlel její otec a bratr. S těmito vycházeli dobře a s otcem E. N. obžalovaný rybařil. R. S. zná od školy, byli vynikající kamarádi, i aktuálně si jedenkrát měsíčně píšou po období cca 10 měsíců.

Svědci F. D., M. K., R. V. a J. Z. se vyjádřili k odběrům metamfetaminu od obžalovaného J. Š..

F. D. se zná s oběma obžalovanými, nicméně pouze J. Š. se mu zmínil, že má možnost sehnat pervitin. Ten svědek odebral asi ve čtyřech případech, vždy v psaníčku, za které platil 500, 800 nebo 1000 Kč. Svědek si vždy řekl, za kolik chce peněz a obžalovaný Š. mu odměřil. Bylo to v průběhu roku 2012 od jara do podzimu. Vždy svědek kontaktoval obžalovaného.

Svědék **M. K.** přiznává konzumaci pervitinu, který získával od neznámých lidí různě po barech. Od obžalovaného T. žádné drogy nikdy neměl, nicméně s „J.“ – J. Š. se zná jako kamarád, bavili se mimo jiné i o drogách a svědek měl od něj amfetamin asi ve třech případech sám pro sebe za úplatu a o drogu si sám řekl. Kolik toho bylo, neví, asi čtvrtka kávové lžičky, obžalovaný to měl v papíru a šlo o období asi půl roku předtím než byl obžalovaný J. Š. zadržen (16.8.2012 – pozn. soudu). Odkud pervitin měl, svědek neví, měl za to, že si to obžalovaný Š. „kuchtil doma“.

Svědék **R. V.** byl rovněž uživatelem mimo jiné pervitinu a jeho zaměstnanec jej odkázal na J. Š., s nímž byl svědek několik měsíců v kontaktu. Asi 3x – 4x mu J. Š. pervitin obstaral. Šlo vždy o objem cca 0,4 g. Sám obžalovaný si o peníze neříkal, svědek mu občas nějaké peníze půjčil nebo mu je dal, ovšem za to, že J. Š. mu pomáhal ve firmě. Šlo o období od února 2012, kdy pervitin svědek měl přes léto asi v průběhu čtyř měsíců. Odkud obžalovaný J. Š. pervitin měl, svědkovi není známo.

Svědék **J. Z.** má rovněž drogovou zkušenost mimo jiné s pervitinem, který měl od různých osob i od J. Š.. S tímto se zná od základní školy. Pervitin od něj bral nejvíce v průběhu roku 2011, maximálně do začátku roku 2012, nic za to neplatil, sám si o pervitin říkal. Šlo o nejvýše 10 případů, kdy obdržel maximálně půl gramu pervitinu. Bylo to asi jednou za měsíc a svědkovi není znám původ pervitinu.

Pro úplnost je možno konstatovat, že ve věci byl na základě doznávající výpovědi obžalovaného J. Š. již z přípravného řízení slyšen svědek R. V., který však rezolutně popřel, že by od obžalovaného nějaký pervitin obdržel, ačkoliv sám obžalovaný J. Š. se k tomuto doznal. Ve výrokové části obžaloby tedy již dodávky pervitinu R. V. nebyly zakomponovány.

Svědék **J. D.** zná obžalovaného T. odmalička z místa bydliště. Stalo se, že byl vyzván ke společné jízdě autem, kdy obžalovaný T. dal svědkovi do ruky sáčky a stříkačky, jeli posléze za několika lidmi, kdy jednomu klukovi předal T. 20 g pervitinu a svědek ví, že měl obžalovaný u sebe 500 g pervitinu, které následně předal R. S.. O množství se obžalovaný sám zmínil a rovněž sám výslovně uvedl, že je to pro R.. U samotného předání svědek nebyl. Pervitin si měl obžalovaný T. sám navařit na začátku července 2011. Svědek rovněž ví, že obžalovaný T. měl R. S. předávat pervitin opakovaně každý týden 2x, neví však v jakém množství. R. S. vždy na obžalovaného T. čekal. V tomto období byl svědek s uvedenými osobami skoro každý den v kontaktu. Suroviny na výrobu drog bral obžalovaný T. v Polsku a také od nějakého Ostraváka. Svědek neví, komu konkrétně obžalovaný T. drogy poskytoval, spíše byl znám svojí dealerskou činností R. S.. Svědek viděl v kufru auta obžalovaného též zařízení na výrobu drog, konkrétně chemikálie a laboratorní sklo. Kde vyráběl pervitin, svědek neví. K předávkám pervitinu docházelo v období, poté, co pustili obžalovaného T. z vězení až do doby než zavřeli R. S.. J. Š. zná svědek pouze od vidění, neví, že by měl něco společného s drogami.

Svědék **P. D.** zná J. Š. asi dva roky, kamarádi nebyli. Svědek ví, že J. Š. vařil pervitin pro R. S. v průběhu roku 2010. R. S. mu vozil prášky, chemikálie a to do lesa, kde obžalovaný J. Š. pervitin vyráběl. Svědek D. dělal R. S. řidiče a pokud měl přehled, tak J. Š. vyráběl pervitin pro R. S. 2x za týden. Pokaždé předával vyrobeného 20-30 g pervitinu.

Konkrétně sám svědek zaznamenal, když cca v pěti případech předával R. S. chemikálie a další věci potřebné pro výrobu pervitinu, přičemž pouze v jediném případě registroval zpětnou předávku vyrobeného pervitinu R. S. ze strany J. Š.. Bylo to dáno tím, že ve večerních hodinách obdržel J. Š. materiál a nad ránem byl pervitin již hotov, ovšem touto dobou již svědek D. pro R. S. nešoféroval. S R. S. se totiž rozešel právě proto, že ten se zcela nepokrytě věnoval distribuci pervitinu. Svědek tak negoval své původní vyjádření z přípravného řízení, že byl přítomen u 15-20 předání navařeného pervitinu. R. S. Š. žádné peníze za výrobu nedával, ponechával si část produkce. J. Š. říkal, že má své zákazníky a že pervitin prodává. Komu konkrétně Š. drogy poskytoval, svědkovi známo není. Znají se v podstatě pouze od vidění. Ještě méně se pak svědek zná s obžalovaným T., neboť byli pouze seznámeni R. S.. Žádný bližší kontakt neměli. Že obžalovaný T. pervitin vyrábí, se povídá, sám svědek ho nikdy neviděl, dále pouze M. Š. se svědkovi světil, že pro T. T. pervitin prodává. M. Š. je kamarád svědka. T. T. je v regionu vyhlášený kvalitou jím vyráběného pervitinu a svědkovi je známo, že se i za toto nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody do ledna 2011. Svědek neví, zda v rozhodném období byl T. T. v kontaktu s R. S. a není mu nic známo ani o vztazích mezi oběma obžalovanými.

Schůzky mezi J. Š. a R. S. se odehrávaly po předchozí telefonické domluvě, většinou v Xxxx, kdy S. dodával léčiva a chemikálie a sám svědek od R. S. věděl, že jde o výrobu pervitinu, kdy z jednoho balení léčiva bylo možno připravit 0,7 gramů pervitinu. R. S. měl více vaříčů, avšak předávky a jednání probíhaly mimo vozidlo, takže svědek nemá přesný přehled. Šlo o další dvě až tři osoby produkující pervitin, které pracovaly ve stejném systému jako J. Š.. Pokud jde o T. T., dle sdělení M. Š. byl producentem kvalitního pervitinu a M. Š. pro něj dělal dealera. Sám svědek je stíhán pro výrobu i distribuci pervitinu, ovšem nebylo to ve spolupráci s R. S.. Materiál potřebný k výrobě pervitinu se nakupuje někde v Brně na něčí živnostenský list, konkrétně svědek neví.

Svědek **J. H.** se seznámil s T. T. přes R. S. a stýkal se s obžalovaným poté, co S. zavřeli, tj. v období od srpna 2011 do doby než byl zavřený svědek J. H. (12.10.2012 – pozn. soudu). Obžalovaný T. dával svědkovi instrukce, co po něm chce R. S. v době, kdy byl na vazbě. Potom obžalovaný T. svědkovi nabídl, jestli by pro něj neprodával drogy, s čímž svědek souhlasil. Celou dobu v podstatě i na dálku R. S. T. vyhrožoval. Svědek obžalovaného vnímal jako nebezpečnou osobu. Pro obžalovaného T. pak prodával pervitin, přičemž měl odevzdávat 1.000 Kč za každý prodaný gram. Pervitin k prodeji mu obžalovaný předával každý den a to v množství 20-25 gramů. Přesně specifikovat celkové množství pervitinu však svědek neumí, ovšem toto množství nepřesáhlo kilogram. Pervitin si vyráběl sám T. T., což ví z doslechu i od R. S.. Samotné výrobě však nikdy svědek přítomen nebyl. Místa výroby pervitinu se neustále měnila. Kdo sháněl věci na výrobu pervitinu, komu obžalovaný T. drogy dále poskytoval a zda byl sám uživatelem drog, svědkovi není známo. Obžalovaného J. Š. svědek zná pouze z doslechu.

Svědci **Z. S.** a **M. Š.**, jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před soudem, využili svého práva a ve věci nevypovídali z důvodů obav z vlastního trestního stíhání.

Svědek **M. M.** o obžalovaných pouze slyšel, nikoliv však v souvislosti s drogami, není pravdou, že by konkrétně od obžalovaného T. obdržel jakýkoliv pervitin.

Svědék **R. P.** u hlavního líčení před soudem využil svého práva a ve věci nevypovídal z důvodu obavy z vlastního trestního stíhání, v přípravném řízení v procesním postavení svědka vyslechnut nebyl.

Svědék **L. V.** se zná s **R. S.**, od kterého rovněž v minulosti pervitin měl. Obžalovaného **J. Š.** zná pouze od vidění a ohledně drog s ním neměl žádné kontakty. Obžalovaný **T. T.** jezdil ke svědkovi do pneuservisu i se svojí přítelkyní **E. N.**. Na jaře 2012 přijeli kvůli přezutí kol, přičemž obžalovaný **T.** se svědka ptal, jestli chce za tuto službu peníze nebo pervitin a svědek zvolil pervitin. Tento mu následně předala **E. N.**, která přijela na přezutí kol později. V jiných případech pervitin od obžalovaného neměl ani se nijak neúčastnil na jeho drogové trestné činnosti.

Svědék **R. S.** se zná s **J. Š.** asi 20 let. Pokud je již v obžalobě v trestní věci svědka vedené u KS Brno pod sp.zn. xxxx uvedeno, že **J. Š.** vyráběl 160 g pervitinu měsíčně pro svědka, toto potvrzuje, přičemž se jednalo o období od ledna 2009 do července 2011 a jedná se o minimální množství. Léčiva, zřejmě Sudafed, si nechal obžalovaný posílat z Polska poštou nebo kurýrní službou a platil přes kreditní kartu. Pervitin vyráběl v lese v Břeclavi nebo v **Xxxx** nebo u sebe v bytě. Odběratelem **J. Š.** byl svědek, dále **S. B.**, **L. V.**, **J. H.** a mnoho dalších osob. **J. H.** tento pervitin prodával a také platil **J. D.** pervitinem za ochranu. **J. Š.** měl cenu 600 Kč za gram, pokud někdo koupil 20 gramů, pokud někdo kupoval po gramech, bylo to 1.000 Kč za gram. Chemikálie se dají sehnat různým způsobem, buď v obchodě Verkon nebo na černém trhu, případně ze Slovenska. Sám svědek **S. J. Š.** poskytoval zejména prášky. **J. Š.** dokonce věděl o svědkovi, že spolupracuje s policií, svědek **S.** si vyžádal od **J. Š.** veškeré údaje o jeho výrobě a distribuci pervitinu za příslib, že jej před policií uchrání. Pokud dostal obžalovaný chemikálie a prášky, sedl na kolo a jel do lesa vyrábět pervitin. Tam s ním však svědek nikdy nebyl. Prášky, kromě Polska, sháněl i na Slovensku a kupovali mu je v tuzemsku i za pivo bezdomovci. Když mu odběratelé přinesli prášky a chemikálie, za vyrobený pervitin nic neplatili, ale vyrobený pervitin si z poloviny obžalovaný nechal. Svědek zná též **E. N.**, kterou **J. Š.** naučil pervitin vyrábět, jinak měli mezi sebou kamarádský vztah na bázi pervitinu. Obžalovaný **T. T.** se vrátil 7.1.2011 z výkonu trestu, našel si práci v Rakousku, s pervitinem neměl nic společného, ani jej neužíval a byl přítelem **E. N.**, která pervitin užívala a pro svoji potřebu vyráběla doma v **Xxxx**. **R. S.** údajně neví, že by **T. T.** pervitin vyráběl. Dále zná **M. Š.** jako dalšího odběratele **J. Š.** a dealera pervitinu. On sám od něj nepravdělně bral, a to celkem asi 20 gramů.

Svědék **J. N.** je bratr zesnulé **E. N.** a obžalovaného **T. T.** zná asi 5-6 let od doby, kdy jeho sestra s ním začala žít. Stalo se již jednou v minulosti v Břeclavi, že do bytu vtrhla zásahová jednotka a obžalovaný byl odsouzen za nedovolené ozbrojování. I po návratu z výkonu trestu opět začal s **E. N.** žít. Svědek s obžalovaným jako přítelem sestry dobře vycházel. Obžalovaný se běžně pohyboval v **Xxxx** po zahradě, kůlnách i domě, avšak klíče od domu neměl, ty měla sestra **E.**. Někdy v květnu 2012 otec svědkovi sdělil, ať nechodí do kůlny, že tam má obžalovaný osobní věci a kůlna bude zamklá. Obžalovaný jej poprosil, jestli si k němu může dát nějaké věci, že si nechce pronajímat garáž. Otec tedy svědkovi sdělil, že obžalovanému dal klíče. Před květnem 2012 se v kůlně rozhodně žádné chemikálie a nádoby nenacházely, nikdy nebyl cítit žádný chemický zápach a svědek obžalovaného vždy viděl

pouze s rybářským vybavením. Po návratu z výkonu trestu se jevil svědkovi obžalovaný T. mnohem lepší. Měl pozitivní vliv i na sestru. Pakliže v rámci domovní prohlídky byly nalezeny rostliny marihuany, hnojivo, váhy, drtička na marihuanu a podobné věci, šlo o materiál, který pěstovala sestra svědka, resp. tento jí s tím pomáhal pouze pro osobní lékařské účely, ačkoliv svědek doznává, že i on je občasným konzumentem marihuany. J. Š. se stýkal s E. N., pokud byl T. T. ve vězení, pomáhal jí, ale vztah spolu neměli. E. N. měla povětšinou známé, kteří konzumovali pervitin, stejně jako ona. Od nikoho z obžalovaných však svědek nikdy neobdržel nabídku pervitinu. Dne 16.8.2012, kdy byla prováděna domovní prohlídka v Xxxx, se obžalovaný T. T. zde nacházel, bylo to odpoledne zhruba v 18 až 19 hodin a zhruba do půl hodiny po jeho odjezdu se na místo dostavila policie a provedla prohlídku. Svědek však neví, jak dlouho tam byl obžalovaný předtím. V kůlně, kde jak bude ještě níže uvedeno, byly nalezeny chemikálie a věci potřebné pro výrobu pervitinu, měli věci obžalovaný T. T. a E. N., klíče od kůlny měl jen T. T. (myšleno v době provedení domovní prohlídky po úmrtí E. N.). Po úmrtí E. N. byl obžalovaný v Xxxx zhruba 3x – 4x, bylo to i z důvodu organizace pohřbu apod.

Svědka M. N. je otcem zesnulé E. N.. Je mu známo, že společně s T. T. žila dcera v Břeclavi. Obžalovaný se se svědkem stýkal i kvůli rybaření několikrát do měsíce, nikdy ale v Xxxx obžalovaný nepřespával. Do domu chodil obžalovaný pouze na kávu, jinak se většinou zdržovali v kůlně. Ta se zamykala a klíče od ní měla dcera E.. Od úmrtí dcery přijel obžalovaný T. do Xxxx až v ten den, kdy přijela policie, že si tam chce něco vzít. Svědek právě nebyl doma a byl to pro něj šok, když se policie dostavila. Pokud byly v kůlně nalezeny chemikálie, kanystry, laboratorní sklo, nejedná se o věci svědka. Kůlnu osadila zámkem dcera E. N. a zda měl od této kůlny klíče i obžalovaný, svědek neví. Nikdy si nevšiml, že by obžalovaný něco do kůlny přinášel nebo že by z ní šel nějaký zápach. Nalezená marihuana na zahradě byla dcery pro nějakou paní do Rakouska. Obžalovaného J. Š. svědek zná pouze okrajově z okolí své dcery. Navzdory tvrzení syna svědek setrval na stanovisku, že on klíče od kůlny nikomu nedal, měla je k dispozici pouze E. N.. Svědek neměl žádný poznatek o napojení T. T. na drogy. Dne 16.8.2012 v Xxxx obžalovaný byl a odjel zhruba půl hodiny předtím, než se dostavila policie. Předtím tam byl něco přes hodinu, že si něco potřebuje vzít a zřejmě měl od kůlny klíče dcery E., neboť byl jejím druhem. V tento den již byl dům vyklizen a měl být předán novému majiteli, neboť svědek M. N. nemovitost prodal a o této skutečnosti byl obžalovaný T. informován. Svědek M. N. byl konfrontován s obsahem telekomunikačního provozu mezi ním a obžalovaným T. v období od 20.6. do 13.8.2012, kde se navzájem domlouvají na různých setkáních a příjezdech a pomoci, event. i o předávání peněz a navzdory obsahu telekomunikačního provozu svědek setrává na stanovisku, že obžalovaný po pohřbu dcery do Xxxx nepřišel, pouze jedenkrát tam byl kvůli pohřbu, jinak nikoliv a pokud je řeč o penězích, řeší se doplatek plynu.

V souvislosti se zadržením ve věci podezřelých osob, zejména obou obviněných, ale i svědka M. Š., byly provedeny domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, v rámci kterých došlo k vydání některých předmětů důležitých pro trestní řízení. Prohlídkou v rodinném domě na adrese bydliště obžalovaného T. T. vlastněném jeho rodiči byla zajištěna platební karta k bankovnímu účtu a písemnosti spojené s užíváním účtu. Při prohlídce na adrese Xxxx užívaného obžalovaným T. T. byly zajištěny CD a DVD nosiče, notebook a externí pevný disk. Při prohlídce rodinného domu v obci Xxxx č.p. xxxx a k němu náležejících prostor a

pozemků (ve vlastnictví svědka M. N.) došlo v prostorách užívaných svědkem J. N. k zajištění mobilního telefonu se SIM kartou, notebooku, plastových lahví s hnojivem, krabičky s rytinou konopí a digitální váhy. Zejména pak v kůlně ve dvorním traktu bylo nalezeno a zajištěno mnoho předmětů užívaných při výrobě pervitinu, např. lahve od toluenu, kyseliny chlorovodíkové a hydroxidu sodného, laboratorní sklo, kanystry prázdné i s kapalinami, varná mísa, plynový vaříč, teploměry atd. Dále na dvoře nemovitosti bylo zajištěno celkem 11 kusů rostliny konopí. Při prohlídce vozidla zn. Volkswagen Passat xxxx užívaného obžalovaným T. T., tento sám sdělil, že v přihrádce vozidla se nachází sáček a psaníčko s pervitinem, které byly zajištěny. Dále byly zajištěny mobilní telefon se SIM kartou, fotoaparát a digitální váha.

Prohlídkou bytu v bydlíšti obžalovaného J. Š. byly v pokoji obžalovaného zajištěny zejména skleněný talíř se zbytky krystalické látky, plastová dóza s hnědou sypkou látkou, injekční stříkačky, plastový obal s hnědou látkou, táč se zbytky krystalické látky, finanční hotovost, doklady k platební kartě, sáček s rostlinnou hmotou, čtyři fotoaparáty, videokamera, CD a DVD nosiče, části zelené rostliny, injekční stříkačka s bílou krystalickou látkou, počítač, krabička se zbytky rostlinné hmoty, peněženka s hotovostí, platebními kartami ČSOB a dva mobilní telefony.

V bydlíšti svědka M. Š. byly zajištěny zejména notebook, telefon, předměty se zbytky sušené rostlinné hmoty, obálky s bílým práškem, injekční stříkačky a sedm vzrostlých rostlin konopí. Dále je možno odkázat i na fotodokumentaci, která byla v rámci provádění prohlídek domovních a prohlídek jiných prostor pořizována.

Na základě mezinárodně právní pomoci s Polskem pak byly opatřeny podklady společnosti CEFARM Białystok, z nichž vyplývá, že obžalovaný J. Š. provedl v internetovém obchodě této společnosti celkem šest nákupů léčiv v průběhu roku 2002. Byly dokladovány vystavené objednávky obžalovaného i fakturace za dodané zboží, přičemž obžalovaný objednal 24.4.2012 sto balení léku Modafen po 24 tabletách (dodáno a fakturováno však bylo pouze 98 balení) a stejné množství bylo objednáváno i ve dnech 21.5., 6.6., 28.6., 20.7. a 10.8. 2012. Dále z vyjádření a přehledu kurýrní společnosti DPD vyplývá, že obžalovaný všech šest zásilek v místě trvalého bydliště převzal. Každá ze zásilek vykazuje hmotnost tři kilogramy. Z dokladů o doručení zásilek na českém území vyplývá, že převzetí zboží podepsal právě obžalovaný J. Š.. Dále byla dotazována společnost VERKON, s.r.o., coby dodavatel chemikálií, z jejíhož vyjádření sice vyplývá, že jsou evidováni v pozici odběratele, mimo jiné, svědek P. D., T. M., E. N., Z. P. a J. T., nar. xxxx, s tím, že konkrétně obžalovaného T. T., nar. xxxx, firma Verkon v pozici odběratele neeviduje, nicméně byly doloženy tři daňové doklady-prodejky, v nichž figuruje právě jméno obžalovaného T. T. s uvedením jeho adresy a IČ. Obžalovaný pak dle uvedených dokladů v brněnské prodejně společnosti nakupoval dne 7.9.2011, 14.3.2012 a 25.5.2012, a to zejména jód, červený fosfor, kyselinu fosforečnou a chlorovodíkovou, teploměr, desetilitrovou baňku apod.

Samostatný objemný okruh důkazů tvoří záznam telekomunikačního provozu jednak mezi obžalovanými navzájem, ale jednak taky mezi obžalovanými a svědky, resp. jinými osobami, které se pohybovaly v oblasti manipulace obžalovaných s pervitinem. Jde o důkazně významné informace k zapojení obou obviněných, jakož i některých svědků a dalších osob do nakládání s pervitinem. Hovořící osoby byly ztotožněny informacemi podávajícími se ze samotného obsahu komunikace, z výpovědi obviněných a svědků i šetřením policejního orgánu. Záznamy počínají v měsíci dubnu 2012 a v počátku obsahují zejména konspirativně

vedenou komunikaci svědka Š. s odběrateli a také s obžalovaným T. o tom, že mu doveze nashromážděné peníze (19.4. v 20.35hod.). Následující den T. Š. upozorňuje, že mají napíchnuté telefony, proberou vše osobně. T. pak odmítá neznámého muže s tím, že teď je to špatné, má zavolat kolem středy, jezdil by zbytečně. Dále urguje předání peněz od Š., ten to řeší. Mezitím obsáhle po mnoho dní pokračují hovory a zprávy Š. s odběrateli. Dne 17.5. 2012 domlouvá T. se S., že půjdou se psy, S. se ptá, zda mu T. něco vezme. Následně v jiných hovorech konstatuje, že je na tom špatně s nervy a má strach. Dne 20.5. 2012 T. sděluje Š., že potřebuje, aby to zkusil (21.5. 2012 Š. objednával zásilku). Dne 24.5. 2012 v 19.41 pak domlouvají setkání v Břeclavi (Š. ve 14.00 hod. převzal zásilku léčiv). Následného dne Š. sděluje T., že nemůže najít vercajk, je to tam úplně přerýté, našel akorát vatu. Nadále přitom pokračují domluvy Š. s odběrateli a mezitím i sjednávání setkání Š. s obžalovaným T., místy T. požaduje předání od Š. (hovoří i o množstvích, o penězích). Dne 30.5. 2013 T. vytýká E. N., že si vzala, řeší, od koho to měla, neměla to od J. (Š.) ani od Š.. Dne 1.6. 2013 nejprve posílá T. T. za „M.“ (Š.). Následně hovoří T. se Š., zda mu volal T., ten to potvrzuje, sejít se s ním nechce, T. bude chtít vytáhnout jediné víc, s T. se potká Š. zítra, teď má ještě málo. T. obratem píše T., že už nemůže, už spí. Ten pak hned nato píše Š., že „aspoň tři, ten už spí a říkal, že ti dával“. T. také opakovaně komunikuje se Š., domlouvají setkání, případně Š. sděluje, že je to teď nějaké mrtvé, jindy sděluje, že něco, ale slabota, některé věci chce T. probrat osobně. Dne 6.6. 2012 (den objednávky zásilky) T. sděluje Š., že jede k němu domů. Š. nadále komunikuje s odběrateli. Dne 13.6. 2012 se T. T. dotazuje Mgr. V., jak vypadá výpověď R. S. (viz níže), ona mu sděluje, že tam byla celý den, pro ně tam žádný problém nebyl. T. sděluje, že má informaci, že jsou povoleny domovní prohlídky na něj a na někoho z Xxxx (Š.), Mgr. V., pokud by se to dověděla, dá mu vědět. Dne 16.6. 2012 žádá T. J. N., aby mu pomohl, že jinak to nedá. Domluvy s odběrateli pak opakovaně vede i J. Š. (např. 19.6., 21.6. 2013 a dále). Dne 20.6. 2013 se T. domlouvá s M. N., že „už jsou pryč“ a T. může přijít. Za chvíli volá Š., že jej vyzvedne a pojedou něco vyřídit. Š. nato sděluje jinému muži na dotaz, jak to vypadá, že asi večer. Následující den se chce T. stavit za Š., ten musí zavolat nejdřív F. (další samostatně stíhaný), T. to nechce řešit po telefonu. Š. pak obratem volá F., že potřebuje ty dukáty. Taktéž T. T. vyřizuje požadavky osob, které se chtějí zastavit, potřebovaly by, atd. Dne 27.6. 2012 požaduje M. N. po T., aby se stavil, nechce to řešit po telefonu. Dne 28.6. 2012 volá T. Š., že se pro něj zastaví, naloží jej, zajedou na otočku do města něco tam uložit (objednána zásilka). Dne 6.7. 2012 se T. ptá Š., zda to došlo, ten potvrzuje, že včera, ale nachystané to nemá, byl svátek a nemohl koupit to, T. myslí jen jestli to „vyto“ (z kontextu zřejmé zda vyloupal). Má to nachystat na neděli, ještě to ani neotevřel. Den na to se T. domlouvá s M. N. na zítřek a další den hovoří se Š., že to na odpoledne potřebuje, u Š. je bratr, tak na tom nemohl dělat. Na předání se domlouvají i v odpoledních hodinách. Návazně na předání T. volá M. N., přijede a bude po něm i něco potřebovat, musí mu pomoci. Dne 16.7. 2012 v konfliktním hovoru požaduje T. po Š. vrácení peněz, vyčítá mu, že se nesnaží, Š. mu oponuje, že musí běhat 10x až 15x denně na „Xxxx“ (domluvy s odběrateli), každý si dojede za stovku nebo dvě stovky. T. mu vyhrožuje, aby nemluvil do telefonu. Následně T. volá Š. a ptá se jej, jak je na tom, Š. tvrdí, že „tak lehce“, ale něco má, T. mu odpovídá, že musí víc makat. Následně mu ještě volá s tím, že by mohli jít „uložit“, vyzvedne Š.. Následujícího dne píše T. neznámá žena, že by chtěla za 500. Dne 24.7. 2012 se T. ptá Š., jestli už doletěl ten poštovní holub, Š. odpovídá, že ještě ne, podívá se na internet (zásilka mu byla doručena dne 25.7. 2012), T. chce, aby se podíval, bude to potřebovat. Následující den večer Š. potvrzuje, že už to má nachystané, zítra by to mohli pořešit. T. se

následně domlouvá s M. N. u něj doma na 27.7. 2012 večer. V dalších dnech řeší N. s T. předání peněz, T. má dva tisíce, ale N. potřebuje pětku. Dne 13.8. 2012 se T. dotazuje Š., jestli tamto pořád nic (Š. objednal zásilku 10.8. 2012), Š. se podívá, jak dojde domu, ale nevolali. V dalším hovoru týž den T. sděluje M. N., že čeká, až to přijde, potom se ozve.

Kromě shora uvedeného se související informace relevantní pro vyhodnocení dokazování podávají z vypracovaných **odborných vyjádření**. Odbornému zkoumání z odvětví chemie byly podrobeny předměty zajištěné v rámci prohlídek, u nichž bylo dáno podezření na přítomnost omamných a psychotropních látek nebo podezření, že byly užity k jejich výrobě. V sáčku zajištěném z vozidla obviněného T. byl zjištěn metamfetamin o hmotnosti 41,576 g s podílem účinné látky 69,09 % a v psaníčku z tamtéž 0,44 g metamfetaminu s podílem 76,40 % báze. V rostlinách zajištěných v domě v Xxxx bylo zjištěno konopí s obsahem účinné látky THC 3,08 - 4,06 % o celkové hmotnosti po vysušení 1 415,05 g. Látka THC byla ve stopovém množství zjištěna též na vahách a drtičce z místnosti užívané J. N.. Na mnoha předmětech zajištěných z kůlny domu byla zjištěna přítomnost metamfetaminu a efedrinu či pseudoefedrinu, jakož i dalších látek používaných při výrobě metamfetaminu, jako jódu, červeného fosforu, kyseliny fosforečné, kyseliny chlorovodíkové, alkalického louhu a toluenu. V jednom z kanystrů se po odpaření spodní kapaliny nacházelo 2,654 g metamfetaminu s 59,6 % báze. Přítomnost jednotlivých látek na předmětech je přehledně zpracována i tabulkově. Předložené předměty dle provedeného zkoumání zahrnovaly všechny nezbytné pomůcky pro nelegální výrobu metamfetaminu. Na digitálních vahách zajištěných z vozidla obžalovaného T. byla zjištěna přítomnost THC. Z předmětů zajištěných při prohlídce v bydlíšti svědka M. Š. byla u psaníček a stříkaček zjištěna zbytková množství metamfetaminu, sušená rostlinná hmota pak v souhrnu obsahovala cca 143 g konopí s účinnou látkou THC, kromě toho zajištěných 18 plodnic hub obsahovalo psylocybin. Z předmětů zajištěných v bydlíšti obviněného J. Š. byla na plastové desce a v injekční stříkačce prokázána přítomnost metamfetaminu. V jednom z plastových sáčků se nacházelo 0,24 g kokainu, v dalších dvou plastových sáčcích a kovové krabičce pak celkem 2,55 g konopí s obsahem THC. Ve skleněné misce a na plastové desce byla dále zjištěna přítomnost efedrinu nebo pseudoefedrinu a v plastové nádobě přítomnost červeného fosforu. Dále pak bylo znaleckým pracovištěm pro toto odvětví sděleno, že z jednoho balení léčivého přípravku Nurofen StopGrip a nebo Modafen po 24 tabletách lze vyrobit až 0,6628 g metamfetamin hydrochloridu (pervitinu).

Odborným zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání nosičů dat byl zpřístupněn datový obsah datových úložišť počítačů, pevných disků, mobilních telefonů, SIM karet, paměťových karet a digitálních fotoaparátů zajištěných v průběhu prohlídek a vydaných svědkem. Analýzou zpřístupněných údajů však nebyly zjištěny přímo upotřebitelné poznatky.

Další část listinných důkazů činí materiály převzaté z trestního řízení vedeného ve stadiu přípravného řízení policejním orgánem Policie ČR, Krajské ředitelství Jihomoravského kraje, SKPV-OOK, pod sp. zn. KRPB-20076/TČ-2011-060073, a aktuálně Krajským soudem v Brně pod sp. zn. xxxx proti obviněnému R. S. a spol. Převzata byla část výsledků znaleckého zkoumání z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, kterým byl zpřístupněn datový obsah datových úložišť počítačů, pevných disků, USB disků, mobilních telefonů, SIM karet, paměťových karet, digitálního fotoaparátu a elektronického diáře,

zajištěných v průběhu domovní prohlídky v bydlíšti obviněného R. S. a v průběhu ohledání vozidla užívaného tímto obviněným. Analýzou zpřístupněných dat bylo zjištěno mimo jiné i to, že (relevantní textové soubory byly vytištěny a založeny do spisu), na USB disku SANDISK R. S. se nacházela složka „Varování od H 26.10.2010“ obsahující dva soubory, a to „e-mail od H 26.10.2010“ a „dopis pro H 14.11.2010“. Jedná se o komunikaci mezi R. S. a policistou Územního odboru Policie ČR v Břeclavi H. J.. V prvním jmenovaném textu H. J. popisuje obviněnému S., že spousta lidí o něm ví, že prodává fet, jezdí v luxusním autě a nepracuje. Píše, že v republice jsou jiné (policejní) složky, které neovlivní, třeba NPC nebo celníci. Pro bedny jezdí na Slovensko, breclavští feťáci žijí skoro jen z něho. Nemá na sebe natahovat spousty vaříčů. Požaduje, aby adresát e-mail vymazal. V druhém textu, který R. S. avizoval a následně adresoval J., S. obsáhle popisuje, že pro něj vaří J. (Š.) a K., ten mu uvaří týdně 10g, z J. má hlavního výrobce, týdně 40g, takže od K. má měsíčně 40g a od J. 160g, vydělává 80.000 Kč čistého měsíčně. Dále pro něj vyrábí C. 60g měsíčně, s ním tedy vydělá až 105.000 Kč měsíčně. Dále popisuje osoby vaříčů, kdy k J. uvádí, že to dělá někde v lese, je na něho spolehlutí. Dále rozvádí, které osoby jsou jeho odběrateli. Adresátovi uvedl, že sází na něj, maximálně mu věří. H., K., Š., B. a P. označil za osoby pod svými křídly a žádá na upozornění v případě jejich problémů. Věř, že jej J. nezavře, nebo jen když to bude nevyhnutelné.

Dále pak na externím pevném disku černé barvy byl zjištěn mimo jiné textový soubor obsahující komunikaci obviněných S. a H. ze dne 7.3. a 8.3. 2011 o jejich spolupráci při udávání pervitinu, kde S. kromě dalšího H. sdělil, že TT (takto byl T. T. označován i v jiných souborech a textech R. S.) si neměl dovolit, to, co si dovolil, nedržel se toho, na čem byli domluveni, S. se nenechá zavřít kvůli tomu, že T. chce vydělávat půl milionu za měsíc. Navíc je okrádá, protože jejich domluva zněla „upeč a víc se toho nechytej“. S. má odpovědnost za to, že H. nezavrou a zuří, pokud zjistí, že mu to dovezl T..

Důkazně významné pak jsou i rozhodnutí z jiných trestních věcí, a to v případě obžalovaného T. T.. Ten byl již v roce 2003 rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ve věci vedené pod sp. zn. xxxx pravomocně odsouzen pro spáchání trestných činů nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek podle § 187 odst. 1 tr. zákona a podle § 188 odst. 1 tr. zákona, kterých se měl dopustit tím, že v roce 2002 vyráběl v Břeclavi pervitin, k čemuž přechovával též předměty k jeho výrobě. Pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných psychotropních látek podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný T. stíhán ještě v řízení vedeném u Okresního soudu v Břeclavi pod sp. zn. xxxx, kde byl pro jeho spáchání i nepravomocně odsouzen, nakonec však bylo řízení pro procesní pochybení zastaveno. Skutkově je však možno zmínit, že šlo jednak o výrobu metamfetaminu T. T. v jeho bydlíšti, kdy při kontrole celním orgánem bylo u něj v listopadu 2006 nalezeno cca 61 g kvalitního pervitinu, a jednak o prodej pervitinu za měsíc a půl R. S. asi v padesáti případech v celkovém množství cca 110 g.

Ode dne 2.5.2013 se u Okresního soudu Břeclav pod sp.zn. xxxx eviduje obžaloba podaná na policisty H. J. a J. Š. a dále na R. S. a Z. S.. Uvedení policisté se měli dopustit především přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přečinu nadřizování dle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, zvláště závažného zločinu přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, přičemž tohoto jednání se měli dopustit, když jako policisté zařazení na úseku boje proti toxikomanii při kontrole

spoluobžalovaných R. S. a Z. S. našli chemikálie, pervitin, přičemž pervitin zlikvidovali bez dalšího opatření a chemikálie jim vrátili a umožnili jim uniknout trestnímu postihu, dále měli převzít od R. S. či Z. S. různé vysoké peněžní částky za to, že nebudou prošetřováni pro drogovou trestnou činnost a že je naopak budou informovat o postupu orgánů činných v trestním řízení. R. S. a Z. S. jsou pak stíháni pro zločin podplácení dle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, kdy měli předávat peněžní částky a věcné dary zmíněným policistům za to, že nebudou prošetřováni pro trestnou činnost, že od policistů obdrží informace o postupu policie a také za upozornění, že je po nich vyhlášeno celostátní pátrání. Ve věci dosud nebylo meritorně rozhodnuto.

Na základě obhajoby obžalovaných, která bude ještě zmíněna níže i na základě objasnění vazeb mezi osobami tvořícími drogovou scénu na Břeclavsku, byl připojen mimo jiné i spis vedený u KS Brno pod sp.zn. xxxx. Na základě obžaloby ze dne 1.8.2012 jsou stíháni mimo jiné R. S. a J. H., a to pro zločin vydírání dle § 175 odst.1,2 písm. c) odst. 3 písm. a) trestního zákoníku zbavení osobní svobody dle §170 odst. 1 trestního zákoníku, přečin sexuálního nátlaku dle § 186 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku, přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, přečin omezování osobní svobody dle § 171 odst. 1 odst. 2 trestního zákoníku, pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zločin zavlečení dle § 172 odst.1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví dle § xxxx odst. 1 trestního zákoníku. Rozsudkem ze dne 19.12.2012 byli J. H.a R. S. uznáni vinnými, konkrétně J. H.distribucí metamfetaminu jednomu odběrateli v celkovém množství 0,5 gramů, dále oba dva jmenovaní byli uznáni vinnými šikanózním jednáním vůči poškozenému, kterého měl zejména R. S. fyzicky napadat, dále se měl R. S. dopustit obdobného jednání vůči jinému poškozenému, kterého omezoval na svobodě a donutil ho svléknout se do naha a praktikovat na sobě sexuální aktivity, téhož poškozeného měl zároveň držet svázaného v bytě a fyzicky jej napadat, dále měl R. S. fyzicky napadat, zejména za použití elektrického paralyzátoru, jiného poškozeného, kterého měl bodnout rovněž nůžkami do hlavy apod. Dále se jednání R. S. mělo vyznačovat tím, že donutil jiného poškozeného k výrobě pervitinu, dokonce jej převezl do Slovenské republiky, kde jej zavřel do kůlny a tři dny nutil k takovéto produkci drog. Posléze R. S. měl vyrobený metamfamin distribuovat. Mezi odběrateli se pak objevují i J. Š. a L. V.. Ze spisového materiálu a celkového kontextu je pak zjevné, že svého šikanózního a násilného jednání se R. S. měl dopouštět na de facto jemu podřízených výrobcích a dealerech pervitinu na breclavsku. R. S. byl pak ukládán souhrnný trest odnětí svobody v trvání 11 roků se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a trest propadnutí věci, J. H. pak rovněž souhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 roků se zařazením do věznice s ostrahou. Na základě rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24.6.2013 sp.zn. xxxx byl však uvedený rozsudek v odsuzující části týkající se právě R. S. zrušen a věc byla vrácena Krajskému soudu v Brně.

Jelikož se obhajoba J. Š. a T. T. odvíjí mimo jiné od poukazování na vzájemné vazby mezi obžalovanými a svědky a na probíhající tuto trestní věc xxxx, byl k důkazu proveden kompletní obsah tohoto spisového materiálu, přičemž lze konstatovat, že v přípravném řízení ve věci xxxx byli slyšeni zejména J. H., R. S., dále podal vysvětlení J. D., byl slyšen svědek P. D. a jako svědek též J. Š.. J. H.vypověděl např., že J. Š. vařil pervitin pro S.. Sám R. S. uvedl, že J. Š. pervitin vyrábí. J. D. pouze v rámci podaného vysvětlení zmínil o T. T., že

vyrábí a distribuuje pervitin a učinil zcela shodné vyjádření v pozici svědka v řízení ve věci xxxx, přičemž dále uvedl, že R. S. dodával T. T. léčiva a chemikálie k výrobě pervitinu. U hlavního líčení ve věci xxxx konaného dne 19.9.2012 však nevypovídal. V přípravném řízení ještě J. Š. potvrdil, že dostal od R. S. 8 g pervitinu. Při hlavním líčení pak J. H. z trestné činnosti usvědčuje R. S., u hlavního líčení 19.9.2012 svědek P. D. potvrzuje dealerskou činnost a vaření pervitinu pro R. S., u hlavního líčení dne 20.9.2012 J. Š. připustil, že obdržel od S. maximálně 3/4 g pervitinu, nikoliv 8 g, jak uvedl v přípravném řízení. T. T. u hlavního líčení 20.9.2012 v pozici svědka nevypovídal. U hlavního líčení dne 6.11. L. V. uvedl, že R. S. mu za práce v pneuservisu asi v pěti případech zaplatil místo penězi pervitinem (shodně jako se vyjádřil L. V. i ve vztahu k T. T.). (Vzhledem k tomu, že ve věci xxxx je nadále jednáno, byl vyhotoven podstatný výtah tohoto spisu, který tvoří volnou přílohu spisu xxxx.)

Obžalovaný T. T. dále do spisu založil potvrzení zaměstnavatele z Rakouska, že obžalovaný byl zaměstnán od 18.7. 2011 do 16.8.2012 jako vrchní číšník, přičemž pracoval pět dnů v týdnu s volnými středami a čtvrtky. Dále obžalovaný dokladoval listinu sepsanou údajně dne 2.1. 2012 jeho matkou V. T., otcem J. T. a svědkem M. Š., podle které rodiče obžalovaného prodali osobní automobil Opel Astra svědku Š. za částku 30.000 Kč s tím, že 15.000 Kč bylo uhrazeno při předání vozu a zbytek měl být zaplacen do tří měsíců. Ke dni 2.1. 2012 mělo dojít též k převzetí vozidla. Sám obžalovaný T. T. však připouští, že listina byla vyhotovena zpětně, neboť M. Š. se dopustil s vozidlem protiprávního jednání (údajně s vozidlem bylo najížděno na policistu), které vrhalo stín na původní majitele vozidla.

Obhajoba obžalovaného J. Š. konstatuje doznání obžalovaného k jednání uvedenému pod bodem I./2. a 3. výrokové části rozsudku. V případě bodu I./1., tedy produkce pervitinu pro R. S., obhajoba označuje tohoto jako nevěrohodného svědka, který byl v minulosti odsouzen pro křivé obvinění státního zástupce a navíc mu probíhá trestní stíhání ve věci xxxx. Osočil např. J. Š. z toho, že z jeho bytu byl cítit zápach chemické výroby pervitinu, což měli policejní orgány šetřit. Toto se však nezakládá na pravdě. Výpočet celkového množství vyrobeného pervitinu je dle obžaloby založen toliko na numerické kalkulaci 160 g měsíčně, což je násobeno příslušným počtem měsíců období uvedeného R. S.. Pokud se o J. Š. R. S. zmiňuje ve své e-mailové zprávě policistovi H. J., dle obhajoby odvolací soud ve věci xxxx odmítá takovýto důkaz pojímat pouze staticky. Dle obhajoby tedy není jistota, že se skutek stal a proto v tomto případě navrhuje obžalovaného obžaloby zprostit.

Obhajoba obžalovaného T. T. poukazuje na to, že obžalovaný se snažil svoji družku E. N. vymanit z drogového prostředí, byl v řádném pracovním poměru a neměl tedy ani dostatek časového prostoru se trestné činnosti věnovat. Obhajoba rovněž dovozuje nevěrohodnost svědecké výpovědi J. D., který byl z výkonu trestu propuštěn až v květnu 2011 a údajně měl být s R. S. a T. T. v denním kontaktu, ovšem tato skutečnost ze spisu xxxx nevyplývá. Pokud by bylo pravdou, co svědek D. tvrdí, postupoval by T. T. naprosto neobezřetně a lehkovážně. Svědek D. měl mít i spor týkající se R. S. a T. T. jako jeho kamaráda. T. T. pouze dozrává, že věděl o postupech E. N. a nákupech léčiv z Polska, nebylo však zjištěno, že by se obžalovaný někde trvaleji zdržoval, aby pervitin mohl také vyrábět. Jako první kontaktovala J. Š. právě E. N.. Obhajoba poukazuje též na doklady společnosti Verkon, dle kterých obžalovaný odběratelem nebyl, nicméně faktury jsou vystaveny na jeho jméno. Kritizován je též postup orgánů činných v trestním řízení v přípravném řízení, kdy bylo dovozováno vyrobiteľné

množství pervitinu podle objemu odebraného červeného fosforu obžalovaným T. T.. Tomuto lze klást za vinu pouze, že našel 41 g pervitinu a psaníčko s pervitinem mezi věcmi E. N., což bylo nalezeno v jeho vozidle. Pokud jde o jednotlivé případy odběratelů pervitinu od T. T. J. H. byl odsouzen ve věci xxxx, ovšem zdaleka ne za distribuci takového množství pervitinu, kolik měl údajně odebrat od T. T.. Pokud jde o M. Š., řeč v rámci telekomunikačního provozu s obžalovaným je pouze o penězích kvůli prodanému vozidlu, což obhajoba dokladovala listinami. Použitá právní kvalifikaci v obžalobě tudíž není na místě a lze uvažovat pouze o podstatně menším objemu drogového materiálu. Z celkového rozsahu žalované trestné činnosti lze tedy uvažovat pouze o tom, že obžalovaný u sebe držel určité množství pervitinu, které bylo zajištěno v jeho vozidle, nikoliv, že by pervitin též vyráběl a může být kromě držby drogového materiálu vinen pouze tím, že neoznámil svou vědomost o trestné činnosti J. Š. a E. N..

Obhajoba J. Š. dále v těchto souvislostech navrhovala doplnit dokazování svědectvím S. B., která měla dle tvrzení R. S. odebírat pervitin v rozsahu 912 g od J. Š., čímž měla být prověřena věrohodnost R. S.. Obhajoba T. T. nad rámec provedení dokazování navrhovala výslech svědka R. S., který měl být osobou, která přebírala léky obstarané E. N. od J. Š., přičemž tato léčiva tedy nemohla sloužit k výrobě pervitinu T. T.. Další navrhovaný svědek M. S. se měl vyjádřit k J. D., který se mu měl svěřit se svými důvody pro obsah výpovědi v přípravném řízení a k míře její pravdivosti. Navrhovaná svědkyně V. T. – matka obžalovaného se měla vyjádřit k časovému vytížení obžalovaného, který navíc i u ní v restauraci pracoval, což je tvrzení rovněž vyvracející vinu obžalovaného. Pokud obhajoba označuje výpovědi svědků J. D. a J. H. za nepravdivé, navrhuje též zpracování znaleckého posudku z oboru psychologie na věrohodnost obou zmíněných svědků.

* * *

Navzdory shora popsané uplatněné obhajoba i návrhům na doplnění dokazování, jimž nebylo vyhověno, soud považuje vinu obžalovaných za spolehlivě prokázanou v rozsahu vymezeném ve výrokové části tohoto rozsudku, aniž by o vině obžalovaných soud měl jakékoliv důvodné pochybnosti. Již v této fázi odůvodnění je možno vyhodnotit jako zcela nadbytečné některé návrhy na doplnění dokazování. S. B. se vyskytuje pouze mezi osobami, o kterých R. S. tvrdí, že byly rovněž odběrateli pervitinu od J. Š.. V tomto ohledu je však nutno zmínit, že na základě podané obžaloby se uvedená svědkyně pod bodem I./3. vůbec nevyskytuje, její svědectví tak není vůbec předmětem dokazování a s uvedeným bodem I./3. výrokové části rozsudku nemá obžalovaný J. Š. žádný argumentační problém a naopak trestnou činnost v plném rozsahu doznal. Pokud jde o zbývající část výpovědi R. S., která se logicky obhajobě J. Š. nelíbí, neboť jej usvědčuje z nejzávažnější části trestné činnosti z hlediska právní kvalifikace, je možno odkázat na odůvodnění níže týkajícího se posuzování věrohodnosti svědků a jejich vazeb na obžalované, zejména též v návaznosti na jiné probíhající trestní věci. Stejně tak výslech M. S. byl vyhodnocen jako zcela irrelevantní, neboť tento by se vyjadřoval pouze k vyjádření J. D., ačkoliv tento svědek byl v přípravném řízení po řádném poučení vyslechnut a podal své svědecké vyjádření obsahově totožné např. s podaným vysvětlením ve věci xxxx. Ověřování údajného komentáře svědka D. k jeho vlastní výpovědi tedy soud nevyhodnotil jako důkazně přínosné, přičemž k věci samotné se svědek S. evidentně vyjádřit nemůže. Totéž lze uvést též k navrhované výpovědi matky

obžalovaného T. T., z jejíhož vyjádření dle návrhu obhajoby by mělo vyplynout pouze tolik, že T. T. na trestnou činnost neměl čas. Toto však ze všech ostatních důkazů dovozovat nelze a těžko si lze představit vyjádření takovéto svědkyně k dennímu režimu a pohybu svědka ve věku 40 let, který žije svým vlastním životem, na matce nezávisle, střídavě v České republice i v Rakousku, střídavě v řádném zaměstnání i ve výkonu trestu odnětí svobody v jiných trestních věcech a rovněž zaangažovaného na předmětné trestné činnosti, jak bude ještě rovněž pojednáno níže. Dále soud neakceptoval návrh na znalecké zkoumání svědků D. a H., přičemž je opět logické, že pokud tito svědci vypovídají způsobem, který nevyhovuje obhajobě obžalovaného T., rozhodně to není důvodem znaleckého zkoumání z hlediska jejich věrohodnosti. Naopak v tomto případě je povinností soudu posouzením argumentů obhajoby a posouzením provedeného dokazování dobrat se k závěru, zda tito svědci jsou či nejsou věrohodní, přičemž takovéto hodnocení důkazů soudem nemůže být nahrazováno zcela nemístně zpracovávanými znaleckými posudky. Zpracování takového posudku pak není na místě rovněž za situace, kdy obhajobě pouze nevyhovuje obsah svědeckých výpovědí.

Jak už bylo shora uvedeno, obžalovaný J. Š. nevznesl žádné konkrétní výhrady k jeho vině uvedené pod bodem I./2. výrokové části rozsudku, tedy, že se měl podílet z iniciativy E. N. a T. T. na odběru léčiv z Polska, přičemž tato léčiva předával T. T. za účelem výroby pervitinu, o čemž věděl a činil tak i na základě příslibu finanční odměny, která mu fakticky byla vyplácena. Toto doznání obžalovaného pak koresponduje s částečně i s vyjádřením T. T., zejména však s listinnými důkazy, kterými jsou zejména výsledky právní pomoci z Polska a podklady dodavatelské společnosti, doklady o objednávkách a o doručení objednaných léčiv a o jejich platbě a vyzvednutí právě J. Š.. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika odvětví chemie na č.l. 539 pak vyplývá, že jedno balení Modafenu po 24 tabletách obsahuje celkem 0,72 g pseudoefedrinu hydrochloridu, z něhož lze získat až 0,5897 g pseudoefedrin báze. Z takového množství lze připravit až 0,5325 g metamfetamin báze a z takového množství lze připravit až 0,6628 g metamfetamin hydrochloridu. Pakliže podle zdokumentovaných šesti obchodů bylo odebráno 598 balení Modafenu 24 tablet, lze z takového objemu léčiv prostým numerickým propočtem dovodit, že bylo možno vyrobit až 396,3544 g metamfetamin hydrochloridu (pervitinu). Závěr o vině obžalovaného v tomto bodě je tedy pokryt nejen jeho samotným doznáním, ale i listinnými důkazy a odborným vyjádřením, pokud jde o předvídatelné následky tohoto počínání obžalovaného, kterými se rozumí následná produkce pervitinu. To rovněž koresponduje s evidentně prokázanou skutečností, že J. Š. byl zařazen do okruhu osob tvořících drogovou scénu břeclovská konkrétně jako distributor, ale též jako významný producent, jak ještě bude uvedeno níže.

Rovněž jednání uvedené pod bodem I./3. obžalovaný dle obžaloby v plném rozsahu doznal, a to i ve vztahu k osobám, k nimž se např. v přípravném řízení nevyjádřil. Ačkoliv jsou mezi jeho vyjádřením uvedeným v přípravném řízení i u hlavního líčení před soudem a mezi vyjádřeními jednotlivých svědků z řad odběratelů pervitinu (M. K., R. V., F. D. a J. Z.) drobné numerické nepřesnosti, pokud jde např. o četnost nebo objem odebraného pervitinu, akceptoval soud doznávající prohlášení obžalovaného ve vztahu k formulaci skutkového děje dle obžaloby a tento byl tedy převzat do odsuzujícího rozsudku, neboť tato formulace reflektovala již na zjištěné skutečnosti z přípravného řízení a k těmto skutečnostem se svým doznáním obžalovaný J. Š. v plném rozsahu přihlásil. Byl tedy uznán vinným tím, že zmíněným čtyřem osobám v popsáném období pervitin poskytoval.

Obžalovaný však striktně popírá svoji vinu, pokud jde o bod I./1., tedy produkci pervitinu ve velkém po delší období pro R. S.. V tomto ohledu je možno obecně, nejen ve vztahu k tomuto bodu, ale k celkové obhajobě obou obžalovaných zmínit závěry soudu o posouzení věrohodnosti svědka R. S. i ostatních svědků usvědčujících obžalované, zejména J. H. a J. D.. Nejen z této trestní věci, ale i z dalších trestních věcí vedených např. u OS Břeclav pod sp.zn. 21T 86 /2013 a ze spisového materiálu KS Brno xxxx (stejně tak ovšem tyto skutečnosti vyplývají i z trestních spisů vykazovaných u obžalovaných a svědků z minulosti v rejstříku trestů), je zřejmé, že je aktuálně paralelně řešena trestná činnost mnoha osob v pozici výrobců i dealerů pervitinu, které dříve působily na okrese Břeclav. Jedná se tedy o oba obžalované, J. Š. a T. T., zejména pak o dále R. S., J. H., Z. S., M. Š., policisty H. J. a J. Š. a další. Z těchto spisových a listinných materiálů, stejně jako z výpovědí svědků v této trestní věci i v jiných trestních věcech, vyplývá, že R. S. poměrně agresivními metodami ovládal ve svém regionu výrobu i distribuci pervitinu, na které se sám aktivně podílel, přičemž např. i svědek P. D. vypověděl o tom, jak svoji trestnou činnost R. S. praktikoval a které osoby např. měly na trestné činnosti mít účast. Ze spisu xxxx vyplývá, že se R. S. nezdráhal ani poměrně agresivních praktik k tomu, aby si sjednal pořádek a poslušnost. Měl též velmi aktivně spolupracovat mimo jiné se dvěma konkrétními policisty, kteří se svými vztahy mimo jiné s R. S. též měli dopustit trestné činnosti. V současné době se tyto všechny osoby navzájem usvědčují. Jedná se o poměrně rozsáhlý propletenec vztahů osob produkujících a distribuujících pervitin, které v současné době čelí vlastnímu trestnímu stíhání. Je tedy poměrně logické, že na jednu stranu jsou schopni osvětlit tyto vazby a vztahy, na druhé straně ve svých výpovědích se snaží eliminovat svoji vlastní vinu. Jelikož obhajoba namítá onu vzájemnou propletenost a vazbu na jiné trestní věci, soud se zaměřil zejména na spisový materiál xxxx, nicméně je nucen po prostudování vyjádření jednotlivých osob v pozicích obviněných, obžalovaných či svědků uzavřít, že nebylo zjištěno nic natolik závažného, co by svědčilo o nějaké výrazné kolizi mezi svědky či obžalovanými, o nějaké nevraživosti, zlých úmyslech anebo mstivých motivech. V celém tomto spisovém materiálu lze dostopovat pouze jedinou usvědčující svědeckou výpověď J. Š. vůči R. S., kdy v přípravném řízení uvedl J. Š., že obdržel od R. S. 8 g pervitinu, u hlavního líčení pak toto množství zredukoval dokonce na $\frac{3}{4}$ g pervitinu. Nutno však odkázat na celkový kontext a kompletní skutkovou větu obžaloby i na příslušnou použitou právní kvalifikaci, z čehož je zcela zřejmé, že usvědčující výpověď J. Š., na kterou se odvolává ve vztahu k R. S., je zcela marginálního významu, neboť v celkové škále trestné činnosti, která se ve věci xxxx klade R. S. za vinu, je poskytnutí lajny pervitinu ve dvou případech, jak usvědčuje J. Š. R. S., zcela zanedbatelnou záležitostí, která rozhodně nemůže vést ke mstě R. S.. Ve zbytku je totiž R. S. stíhán za podstatně rozsáhlejší a nebezpečnější i násilnou trestnou činnost, pro kterou mu hrozí podstatně vyšší trest. Spisový materiál xxxx tedy nemůže být považován za podklad obhajobou tvrzených antagonismů ve výpovědích jednotlivých svědků a nebylo shledáno nic, co by bylo důvodem, že by usvědčující výpovědi R. S., J. H. či J. D. musely být kvalifikovány jako nevěrohodné. Již na tomto místě je možno ve vztahu k obžalovanému T. T. uzavřít, že by se pak zcela vzácně shodovali ve svých křivých výpovědích např. svědci J. D., J. H., ale i J. Š. a L. V. o tom, že T. T. pervitin fakticky distribuoval.

Pokud jde tedy opět o vazbu hodnocení usvědčujícího důkazu v podobě výpovědi R. S. proti obžalovanému J. Š. v návaznosti na bod I./1. výrokové části rozsudku, nevěrohodnost

R. S. soud neshledává, navíc za situace, kdy uvedený svědek věrohodně popisuje, a to i v souladu s opatřeným listinným materiálem, jak se celá trestná činnost končící distribucí pervitinu organizuje, kdo které záležitosti měl na starosti, na kterých místech, jakým způsobem se nakupují či opatřují chemikálie, laboratorní potřeby apod. Navíc obžalovaného J. Š. usvědčují svědci P. D. i spoluobžalovaný T. T. jednoznačně formulovaným poznatkem, že J. Š. vařil pervitin, mimo jiné i v lese, a to pro R. S. pravidelně a vícekrát týdně. Stejnou skutečnost se „domnívá“ i svědek M. K., který i dle doznání J. Š. pervitin dostával. Stejný záznam se objevuje i ve výpovědi J. H., coby obviněného v přípravném řízení ve věci xxxx. Výpověď R. S. tedy v těchto souvislostech rozhodně nezůstává osamocena proti popěrnému stanovisku obžalovaného J. Š.. Kromě samotné výpovědi R. S. své poznatky mimo jiné týkající se J. Š. sdělil ve svém e-mailu policistovi H. J., v němž označuje J. Š., obecně titulovaného jako J., jako svého hlavního výrobce pervitinu s produkcí 160 g za měsíc (tedy tento numerický údaj je zcela shodný v e-mailu i ve vyjádření R. S. coby svědka), J. Š. produkuje pervitin výrobou v lese mimo civilizaci a v závěru svého e-mailu se R. S. dokonce přimlouvá za určitou policejní ochranu pro J. Š.. Navíc v návaznosti na obhajobu J. Š. je třeba zmínit, že stáří tohoto e-mailu rozhodně nespadá do doby, kdy by již měl obžalovaný J. Š. vypovídat proti R. S. ve věci aktuálně vedené pod sp.zn. xxxx. Nelze tedy akceptovat závěr obhajoby o nevěrohodnosti výpovědi svědka R. S., neboť tuto soud neshledává a navíc je tato výpověď podpořena výpovědí spoluobžalovaného T. T. a svědků P. D., M. K., e-mailovou komunikací R. S. a koneckonců i doznáním obžalovaného J. Š. k bodům 2. a 3. výrokové části rozsudku, které se sice týkají období následujícího, nicméně je zjevné, že J. Š. je osobu aktivně činnou na drogové scéně v oblasti výroby i distribuce pervitinu. Není důvodu ve smyslu uplatnění obhajoby se ohrazovat proti numerickým postupům obžaloby v tomto bodě, neboť údaj produkce 160 g měsíčně vyplývá z poznatků samotného R. S., který tento údaj navíc označil jako minimální množství. Pokud svědek S. zároveň věrohodně popsal i období, po které měl J. Š. pervitin distribuovat, neexistuje jiná možnost, jak se dobrat výpočtu alespoň orientačního, nejméně vyprodukovaného pervitinu, než násobit tento objem celkovým počtem měsíců, z čehož vyjde 4.960 g vyrobeného metamfetaminu obžalovaným J. Š. za kompletní období. Pokud obhajoba napadá e-mailovou zprávu a referenci R. S. ve vztahu k policistovi H. J. a odkazuje na to, že ve věci xxxx údajně odvolací soud – VS Olomouc odmítá tento důkaz pojmout „staticky“, i tento argument nelze připustit, neboť žádný takový závěr odvolacího soudu se v jeho rozhodnutí xxxx nenachází, když argumentace odvolacího soudu se týká zcela jiných skutečností, jak je v uvedeném rozhodnutí zaneseno zejména na straně 18-27. Ze shora uvedených důvodů byl tedy obžalovaný J. Š. uznán vinným i pod bodem I./1.

Obžalovaný T. T. de facto z podané obžaloby doznal pouze držbu pervitinu zajištěného u něj v motorovém vozidle, ke kterému se však hlásí pouze v tom rozsahu, že jej našel mezi věcmi zemřelé E. N.. Jinak trestnou činnost v plném rozsahu popírá. Jak už bylo shora poznamenáno, prostřednictvím zejména listinných materiálů byl poměrně precizně zdokumentován nákup léčiva Modafen z Polska prostřednictvím J. Š., přičemž k tomuto odběru léčiva došlo nejméně v šesti případech, a to celkem 598 balení Modafenu po 24 tabletách. Ve vztahu k obžalovanému T. T. tedy zbývá posoudit, zda tento odběr léčiv směřoval k němu či nikoliv. Obžalovaný se totiž od jakékoliv výroby či distribuce pervitinu striktně distancuje. Soud však dospěl k opačnému závěru a přisvědčil skutku vymezenému obžalobou z následujících důvodů:

V obecné rovině je obžalovaný T. T. vyhlášený kvalitou jím produkováného pervitinu, o čemž jednoznačně vypověděl svědek P. D., dále svědek J. D., který hovoří o tom, že obžalovaný T. si pervitin sám navařil. Tutéž informaci má svědek J. H., a to jednak obecně z doslechu, ale i od R. S. tuto skutečnost ví. Zejména je pak obžalovaný T. T. usvědčován výpovědí spoluobžalovaného J. Š., který podrobně popsal jejich spolupráci, včetně počátku za účasti E. N., přičemž zcela jednoznačně uvedl obžalovaného T. T. jako osobu, která ve všech ostatních případech odebírala léčiva za účelem produkce pervitinu. Sám obžalovaný T. T. uvádí, že mu není známo, proč by měl být J. Š. křivě usvědčován. Dále ačkoliv společnost Verkon mezi odběrateli chemikálií eviduje ve svém přípisu otce obžalovaného, přesto existují nejméně tři fakturace znějící přímo na jméno obžalovaného T. T. a jeho IČ, kdy odebíral zejména jód a červený fosfor, tedy prokazatelně chemikálie sloužící k výrobě pervitinu tzv. českou cestou. S přihlédnutím k celkovému kontextu žalované trestné činnosti zapojení obžalovaného do ní a s přihlédnutím k jeho trestní minulosti, kdy byl opakovaně odsuzován pro produkci i pro prodej pervitinu, pak rozhodně není na místě tuto fakturaci znějící na jméno obžalovaného jakkoliv zpochybňovat, jak činí obhajoba. Není jiného vysvětlení, jak se ocitl obžalovaný v příslušné fakturaci, než že skutečně chemikálie odebral, a to jednoznačně za účelem výroby pervitinu. Pokud v přípravném řízení zejména policejní orgán kalkuloval s vyrobitelným množstvím pervitinu dle množství odebraného červeného fosforu, není důvodu se proti těmto závěrům jakkoliv vymezovat, neboť z tohoto údaje již ani obžaloba žádným způsobem nevychází, pouze se v hypotetické rovině uvádí údaj o tom, jaké množství pervitinu bylo vyrobitelné z celkem 598 balení přípravku Modafen 24 tablet. Je pak třeba přisvědčit tomu, že se jedná o údaj hypotetický, z něhož nelze dovozovat, jaké konkrétní objemy pervitinu z těchto léčiv byly vyrobeny (viz níže). Rejstřík trestů obžalovaného T. T. vykazuje v současné době již šest odsouzení pro různorodou trestnou činnost, přičemž konkrétně rozsudkem Okresního soudu Břeclav xxxx byl obžalovaný odsouzen právě pro trestnou činnost spočívající v prodeji pervitinu ve věci OS Břeclav xxxx pak rovněž pro jeho výrobu. Pro obsahově totožnou trestnou činnost stál před soudem obžalovaný T. též ve věci OS Břeclav xxxx, kde však nakonec k odsouzení nedošlo, a to z důvodu pochybení soudu I. stupně formálního charakteru. Rozsudkem ze dne 14.12.2007 byl obžalovaný uznán vinným tím, že společně s další osobou neoprávněně vyráběl metamfetamin a tento neoprávněně prodal asi v 50 případech v hmotnostním rozsahu cca 110 g, a to právě R. S.. Dále se měl dopustit neoprávněného prodeje pervitinu v dalších nejméně šesti případech, přičemž pervitin určený v distribuci byl dokonce u něho zajištěn v motorovém vozidle ve formě 22 kusů psaníček a dále se pokusil obžalovaný vyvést na Slovensko cca 4 g metamfetaminu o koncentraci 70,76 % metamfetaminu báze. Jde tedy opět o signály o tom, že obžalovaný produkuje vysoce kvalitní a koncentrovaný pervitin, jak o tom vypovídají též svědci, zejména P. D. a J. H.. Toto pak koresponduje i s tím, že v předmětné trestní věci byl 16.8.2012 u obžalovaného ve vozidle zajištěn pervitin v objemu cca 41,5 g a jedno psaníčko, opět v poměrně vysoké koncentraci 69,09 % a 76,40 %. Ve věci OS Břeclav xxxx však došlo ke zmíněnému pochybení spočívajícímu v tom, že soud pravomocně rozhodl též o zproštění obžaloby v některých bodech, přičemž trestná činnost byla nesprávně pojata soudem I. stupně jako trestný čin pokračující, nikoliv trvající a odvolacímu soudu pak v jeho rozhodnutí ze dne 25.3. 2008 sp.zn. xxxx nezbylo, než trestní stíhání ohledně části drogové trestné činnosti, kterou byl uznán vinným, zastavit z důvodu uvedeného v § 11 odst.1 písm.f) trestního řádu (tedy překážka věci rozsouzené). Následně pak již byl obžalovaný T. T. uznán vinným toliko trestným činem nedovoleného ozbrojování spočívajícího v přechovávání jednoranné pistole, a

to rozsudkem OS Břeclav ze dne 4.6.2008 sp.zn. xxxx ve znění rozsudku KS Brno ze dne 19.8.2008 sp.zn. xxxx a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který pak obžalovaný opustil 8.1.2011.

Shora rekapitulované tedy hovoří o obžalovaném jednoznačně jako o osobě, která je dlouhodobě spjata s produkcí kvalitního pervitinu, za což byl nejméně 2x v minulosti odsouzen a v poslední jeho trestní věci napotřetí odsouzen býti nemohl pro formální pochybení soudu I. stupně. Přitom tato trestná činnost již souvisela i s osobou svědka R. S.. V tomto kontextu pak rozhodně nelze akceptovat obhajobu obžalovaného o jeho striktní neúčasti na předmětné trestné činnosti a o jeho neschopnosti produkovat pervitin. Dlužno podotknout, že ve zmíněné věci OS Břeclav xxxx byla původně obžalovaná též družka obžalovaného E. N.. Dle vyjádření svědka J. H. potom zastával T. T. po dobu, kdy byl R. S. ve vazbě či výkonu trestu, jeho pozici a svědek S. vyhrožoval svědku H. právě obžalovaným T. (jen pro ilustraci je možno zmínit, že pokud ve věci KS Brno xxxx je řešeno násilné počinání R. S. ve vztahu k některým dealerům pervitinu, zejména M. B., objevuje se hrozba T. i na videozáznamech vydírání ze strany R. S. k M. B.; konkrétně jde o citát pronesený ve zlověstném kontextu: „Zítra přijede T., ty víš, který“). Je tedy zjevné, že i obžalovaný T. T. byl v čilé koprodukcii s R. S. na úseku výroby a distribuce pervitinu.

Pokud se v obecné rovině ohrazuje obžalovaný proti nepřátelským postojům usvědčujících svědků a spoluobžalovaného, jde celkem o logický postup, neboť v rámci své obhajoby je si dobře vědom, že se jedná o usvědčující důkazy, které je třeba zpochybnit. Věrohodnost svědků však byla zmíněna již výše a nebylo nalezeno ani žádného důvodu, proč by měl křivě proti obžalovanému vypovídat spoluobžalovaný J. Š.. Zároveň v těchto souvislostech je možno zmínit i usvědčující výpověď svědka L. V. ve vztahu k T. T., který vůči obžalovanému a ani obžalovaný vůči svědkovi nezaujímají jakékoliv nepřátelské postoje, přesto je obžalovaný usvědčován. Ani v tomto případě dle vlastního vyjádření obžalovaný nerozumí tomu, proč jej svědek usvědčuje. Dále je třeba důrazně poukázat na skutečnost, že nezávisle na sobě se obžalovaný J. Š. i svědek J. H. shodují na shodném modelu svého fungování pro obžalovaného T., tedy, že pro něj měli prodávat pervitin, a to s výtežností 1.000 Kč za 1 g prodaného pervitinu.

Dále je možno poukázat též na obsah e-mailové komunikace mezi J. H. a R. S. (přepis na č.l. 95 – 96 spisu), kdy si oba pisatelé vyjasňují vzájemné postoje v rámci páchání drogové trestné činnosti. V tomto ohledu si právě R. S. stěžuje na to, že T. T. rozuměj T. T., jak je označován obžalovaný i v jiných komunikacích vedených R. S., si neměl dovolit, co si dovolil a R. S. se nehodlá zavřít kvůli tomu, že T. T. chce nadstandardně vydělávat. T. T. dokonce označuje jako extrémně nebezpečnou osobu, která odmítá respektovat dohody R. S. se stáními složkami a preferuje vlastní zisk. Z celkové kontextu této e-mailové komunikace i v návaznosti na všechny šetřené trestní věci je pak evidentní, že jde o otázku obchodu s pervitinem. Pokud se měl v přípravném řízení svědek S. vyjádřit k osobě T. T., odmítá jeho spojitost s pervitinem, nicméně tato jeho e-mailová komunikace svědčí o opaku a pouze o tom, že R. S. na rozdíl od ostatních osob s T. T. vychází zadobře a má-li se vyjadřovat k němu, svým vyjádřením jej kryje. Toto nakonec koresponduje i s celkovým jeho přístupem k trestně stíhaným policistům, kdy požadoval pro některé své svěřence ochranu a toleranci, na

rozdíl od jiných, kteří se mu znelíbili a tyto byl ochoten obětovat trestnímu stíhání. Navíc e-mail R. S. koresponduje i s výpovědí svědků J. H. a J. D., které byly zmíněny výše.

Dále je možno v případě závěrů o vině obžalovaného T. T. odkázat na obsahy záznamu telekomunikačního provozu, zejména pak mezi obžalovaným Š. a obžalovaným T., přičemž dohody a komunikace obou obžalovaných, pokud jsou dány do časové korelace s realizovanými dodávkami léčiv, svědčí o tom, že spolu vzájemně souvisí. Pokud tedy např. spoluobžalovaní bezprostředně po dodávce Modafenu hovoří a obžalovaný T. požaduje po obžalovaném Š., aby to „vyto“, je zjevné z celkového kontextu, že jde o vyloupání tablet a jejich přípravu pro výrobu pervitinu a zároveň je z této komunikace zjevné, že tuto činnost vyvíjel obžalovaný Š. pro obžalovaného T. a nikoliv pro žádnou další, třetí osobu, kterou dle obhajoby měl být jistý R. S.. Takovéto vyhodnocení důkazní situace pak vedlo soud rovněž k závěru o tom, že jakýkoliv výslech svědka S. je ve věci nadbytečný, neboť trestná činnost byla dostatečně prokázána. Soud tedy považuje za prokázané bez důvodných pochybností, že léčiva odebraná J. Š. byla předávána T. T. za účelem výroby pervitinu pro další distribuci, přičemž takto převzal obžalovaný T., shodně jako J. Š., nejméně 598 balení Modafenu 24 tablet, z něhož lze vyrobit uvedené množství metamfetaminu hydrochloridu. Opět se však zdůrazňuje, že jde o pouhé hypotetické množství vyrobitelného metamfetaminu uváděné pro ilustraci. Obžalovanému se však nepřičítá k tíži plný vývar metamfetaminu, kterého bylo možno dosáhnout, nýbrž pouze množství pervitinu, které je zahrnuto ve zbytku skutkové věty pod bodem II. rozsudku. Dle názoru soudu totiž nelze činit v úvodu skutkové věty žádné bližší a konkrétnější závěry, byť by byly seberealnější, neboť obžalovaný je evidentně schopen velmi kvalitní produkce pervitinu i přes 70 % koncentrace. Soud tedy uzavírá, že vyrobil minimálně to, co u něj bylo nalezeno a to, co předal či pravidelně předával osobám odběratelů, což jsou skutkové závěry mající vliv zejména na použitou právní kvalifikaci.

Za zcela nespornou skutečnost je třeba dle příslušných protokolů o zadržení, odborných vyjádření a dalších listinných důkazů považovat, že dne 16.8.2012 byl obžalovaný zadržen za poměrně dramatických okolností ve svém vozidle Volkswagen Passat, v němž byl nalezen pervitin a jedno psaníčko s pervitinem, které byly podrobeny odbornému zkoumání a byly zjištěny gramáže i koncentrace uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku. Rozhodně nemůže být bez zajímavosti a už vůbec ne náhodou, že konkrétně dne 13.8.2012 učinil J. Š. objednávku léčiv opět v rozsahu 100 balení Modafenu, přičemž tuto zásilku fakticky převzal 15.8. 2012 ve 13.27 hod. Podle všeobecně zjištěného a prezentovaného mechanismu spolupráce mezi obžalovanými pak tito byli schopni de facto do druhého dne z odebraných léčiv pervitin vyrobit. Konkrétně tento způsob spolupráce popsal svědek P. D., který byl svědkem toho, když se léčiva předávala v podvečerních hodinách a nad ránem již byl k dispozici vyrobený pervitin (svědek sice vypovídá o varu J. Š. pro R. S., nicméně je evidentní, že T. T. byl minimálně stejně zdatný vaříč, který rozhodně musel být schopen téže rychlosti a navíc byl schopen kvalitní produkce, která se odrazila i v parametrech zadrženého pervitinu). Soud tedy akceptoval i tu část skutkové věty obžaloby, která hovoří o tom, že T. T. naposledy drogu vyrobil 15.8.-16.8. 2012, přičemž tato poslední produkce u něj byla zajištěna. Pro úplnost je možno poznamenat, že byla vypuštěna pouze pasáž o tom, že obžalovaný naposledy drogu vyrobil v Xxxx v místě bydliště E. N., ač je tato varianta možná, nicméně pokud se svědci M. N. a J. N. shodli na tom, že dne 16.8.2012 navštívil obžalovaný Xxxx, nebylo prokázáno, že by se zde zdržoval po dostatečně dlouhé období (např. přes noc

apod.) k tomu, aby stihl vyrobit pervitin u něj zajištěný. Každopádně ta skutečnost, že obžalovaný sdílel s E. N. nebytové prostory, v nichž byly uskladněny chemikálie a laboratorní potřeby v poměrně razantním množství, je dalším důkazem svědčícím o zapojení obžalovaného do trestné činnosti a nejedná se o skutečnost, která by (zvláště při zohlednění osoby obžalovaného a jeho trestní minulosti) obžalovaného měla vyvíňovat. Zcela evidentně se pak jedná o prostředky sloužící k výrobě pervitinu. Opět v celkovém kontextu s přihlédnutím ke všem těmto zjištěním soud nemůže akceptovat obhajobu obžalovaného o tom, že by v jeho vozidle byl zajištěn pervitin náhodně nalezený právě dne 16.8.2012 těsně před policejním zásahem mezi osobními věcmi E. N., která již zemřela a která prokazatelně s pervitinem rovněž manipulovala. Tento závěr pak soud činí zejména vzhledem k časovým souvislostem ve směru od objednávky léčiv k jejich předání J. Š. až po zadržení obžalovaného T. ihned druhý den, u něhož byl nalezen pervitin v popsáném množství a koncentraci.

K jednotlivým případům distribuce pervitinu obžalovaného T. jiným osobám:

Ačkoliv R. S., jak již bylo výše poznamenáno, nepřipustil, že by odebral od T. T. nějaký pervitin, je přesto obžalovaný z této části trestné činnosti usvědčován výpovědí svědka J. D., který poměrně podrobně popisuje, jak přišel skrze obžalovaného do kontaktu s pervitinem, který byl distribuován jiným osobám. Kromě výpovědi o předávce 500 g pervitinu R. S. pak svědek vypověděl i o pravidelném periodickém dodávání pervitinu 2x týdně, ovšem v nezjištěném množství. I na této výpovědi lze ilustrovat, že pokud by J. D. chtěl vypovídat tendenčně, mohl uvést i při těchto periodických dodávkách konkrétní množství dle vlastní libovůle, čímž by byl schopen nepochybně obžalovanému T. uškodit. Pokud kromě již výše řešené nevěrohodnosti svědka D. obhajoba namítá, že by obžalovaný před svědkem postupoval naprosto neobežetně, pokud by mu svěřoval do rukou pervitin a rozvážel jej v přítomnosti svědka, není takový postup nijak zarážející, zvláště pokud jde o osoby mající vzájemnou důvěru. Nakonec obdobně postupoval např. i R. S. vůči Petru D. apod.

V případě J. H. došlo k úpravě období páchání trestné činnosti, které bylo ohraničeno nikoliv datem zadržení obžalovaného T. 16.8.2012, nýbrž logicky zadržením svědka J. H. v jeho vlastní trestní věci dnem 12.10.2011. Zde lze pouze pro úplnost uvést, že soud při konstrukci skutkové věty neakceptoval konkrétní vyčíslení celkového množství odebraného metamfetaminu propočtem, který objasnil státní zástupce při závěrečné řeči, nýbrž bylo vycházeno autentičtěji z vyjádření samotného svědka, tedy s uvedením četnosti odběru pervitinu téměř každý den minimálně 20 g s tím, že množství předaného pervitinu nepřekročilo 1000 g. Pokud obhajoba namítá, že svědek H. měl obdržet téměř 1 kg pervitinu a přitom ve věci xxxx byl odsouzen za distribuci zcela zanedbatelného množství (0,5g – pozn. soudu), bylo by velmi iluzorní až naivní domnívat se, že co J. H. obdrží od obžalovaného T., musí být nutně objasněno a zdokumentováno v jiné trestní věci, v rámci které je řešena dealerská činnost J. H.. Samozřejmě, že pervitin mohl být reálně rozprodán zcela jiným osobám, které se nepodařilo zjistit, natož ustanovit, identifikovat a vyslechnout, popř. s tímto pervitinem mohl J. H. naložit jakkoli jinak. Každopádně nelze rozumně a reálně očekávat, že bude numericky stejné množství pervitinu stopovatelné v trestní věci KS Brno xxxx i xxxx.

Dodávky pervitinu J. Š. objasňuje právě spoluobžalovaný, který i v tomto rozsahu trestnou činnost spolehlivě popsal a přihlásil se k ní. Opakovaně lze poukázat na shodný

model jednání obžalovaného T., který pervitin poskytoval, jak J. H. tak J. Š. za účelem dalšího prodeje a inkasoval částku 1.000 Kč za jeden gram.

Pokud bylo obžalobou kladeno za vinu dodání pervitinu též svědku M. M., svědek u hlavního líčení nevypovídal, v přípravném řízení pak jakoukoliv dodávku pervitinu od obžalovaného popřel a nebyl zajištěn žádný jiný důkaz, který by v tomto ohledu svědčil proti obžalovanému. Proto byla tato pasáž trestné činnosti z výrokové části rozsudku oproti obžalobě vypuštěna.

I vůči dodávce pervitinu ve dvou případech L. V. se obhajoba obžalovaného vymezuje tím, že jmenovaný obdržel fakticky pervitin nikoliv od obžalovaného, nýbrž od E. N.. Svědek však poměrně jasně vysvětlil, za co a v jakých souvislostech mu byl pervitin nabídnut, a to konkrétně ústy obžalovaného T. T.. Pokud sám svědek V. se nechal odměnit za služby v pneuservisu nikoliv penězi, nýbrž pervitinem, stalo se tak na základě domluvy přímo s obžalovaným, od kterého evidentně pervitin pocházel a nic na této skutečnosti nemění ani fakt, že fyzicky předala psaníčko s pervitinem E. N. poté, co u svědka vyměnila gumy. Pouze ve formulaci skutku soud pro upřesnění doplnil, že pervitin poskytl obžalovaný právě prostřednictvím E. N..

Další odběratel M. Š. jako svědek v přípravném řízení i v hlavním líčení využil svého práva a ve věci nevypovídal. Nebyl zároveň opatřen ani proveden žádný důkaz, z něhož by bylo možno dovodit konkrétní četnost či gramáž celkově dodaného pervitinu, pouze z vyjádření svědků P. D. a z vyjádření R. S. v obecné rovině vyplývá, že T. T. tomuto svědkovi pervitin dodával a ten jej dále distribuoval. Stejný závěr lze dle názoru soudu dovodit i z obsahu telekomunikačního provozu, který je zvláště mezi M. Š. a obžalovaným poměrně obsáhlý, nicméně je zjevné, že M. Š. je instruován a že skutečně působí jako dealer pervitinu. To vyplývá navíc i z komunikace mezi ním a dalšími jinými osobami. Z provedeného dokazování však nelze, jak už bylo rovněž řečeno, dovozovat konkrétní parametry trestné činnosti obžalovaného vůči M. Š., proto bylo ponecháno pouze u obecného konstatování, že v popsáném období obžalovaný předával M. Š. metamfetamin za účelem dalšího prodeje, ovšem v blíže nezjištěném celkovém množství a frekvenci.

Pokud obžaloba kladla za vinu obžalovanému též distribuci pervitinu svědku R. P., bylo vycházeno toliko z vyjádření svědka při podaném vysvětlení. Jde tedy o informace procesně v řízení před soudem nevyužitelné. U hlavního líčení před soudem pak svědek P. využil svého práva a nevypovídal. Pakliže nebyl opatřen žádný jiný důkaz svědčící o poskytnutí pervitinu tomuto svědkovi, byla i tato část trestné činnosti z výrokové části rozsudku oproti podané obžalobě vypuštěna.

Z hlediska právní kvalifikace je zjevné u obžalovaného J. Š., že pod bodem I./1. neoprávněně vyráběl, jinému nabízel, prodal a jinak opatřil psychotropní látku v podobě pervitinu, přičemž tento jako metamfetamin je uveden v příloze č. 5 zákona č. 167/1998 Sb. a jako psychotropní látka je zařazen též do seznamu II vyhlášky č. 62/1989 Sb. Dalším zákonným znakem žalovaného jednání, který je třeba kvalifikačně argumentovat je rozsah spáchání tohoto činu, tedy tzv. velký rozsah. Obžalovaný pak byl uznán vinným celkovou produkcí nejméně 4.960 g metamfetaminu za období od ledna 2009 do července 2011. V těchto souvislostech je třeba zmínit nález Ústavního soudu ze dne 23.7.2013 sp.zn. Pl.ÚS 13/12 na základě kterého bylo částečně zrušeno ustanovení § 289 odst. 2 trestního zákoníku ve vztahu k odkazujícím účinkům tohoto ustanovení na nařízení vlády v otázce

stanovení množství většího než malého u omamných a psychotropních látek. Je pak všeobecně známo a vyplývá to i z odůvodnění rozhodnutí Ústavního soudu, že důvodem pro takový postup se stala velmi stručně řečeno nepřipustnost toho, aby kompetence k vymezení skutkové podstaty trestného činu byla svěřena jinému než zákonnému předpisu, tedy je vyloučeno, aby tuto záležitost měla v rukou moc výkonná (rozuměj vláda svým nařízením). V případě drogové trestné činnosti a jejich kvalifikovaných skutkových podstat, zejména dle § 283 odst. 2, písm. c) odst. 3 písm. c) a v konečném důsledku i základní skutková podstata dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, jsou odvislé od kvantifikační interpretace pojmu množství větší než malé, značný rozsah, větší rozsah a velký rozsah. Rozhodnutí Ústavního soudu pak přichází v období, kdy se již poměrně transparentně formovala rozhodovací praxe soudů na základě judikatorního rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.2.2013 sp.zn.15Tdo 1003/2012. Tímto rozhodnutím pak byla aplikována výpočtové teorie tzv. desetinásobku mezi jednotlivými pojmy, který byl odvozován, ovšem právě od množství většího než malého, jež bylo definováno příslušným nařízením vlády č. 467/2009 Sb. v platném znění. Rozhodnutí Ústavního soudu však zrušilo vazbu trestního zákoníku, konkrétně v ustanovení § 289 odst. 2 na tento podzákonný předpis a nařízení výkonné moci, přičemž takový pojem, který řeší zmíněné nařízení vlády by dle názoru Ústavního soudu měl být definován zákonem. Lze se tedy poměrně oprávněně domnívat, že judikatorní praxe precizovaná a reprezentovaná zmíněným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR 15Tdo 1003/2012 se tak stává bezpředmětnou a dochází k určitému návratu k původním modelům rozhodování na základě jiných judikatorních rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, zejména 7Tdo 795/2011, 8Tdo 463/2010, 4Tdo 827/2010, 8Tdo 1003/2011 apod. Aktuálně tedy zůstává opět na volné úvaze soudu bez konkrétního judikatorního numerického propočtu, jak vydefinuje rozsah spáchání drogové trestné činnosti. Nicméně podepsaný soud je přesvědčen o tom, že ačkoliv Ústavní soud vyčítá nedostatek zákonné úpravy v oblasti definice pojmu většího než malého u omamných a psychotropních látek a jedů, ve věcné rovině je obsah uvedeného nařízení vlády výsledkem dlouhodobého zkoumání nejen orgánů činných v trestním řízení, ale i odborníků z oblasti lékařské vědy, sociologie a toto množství větší než malé rozhodně představuje rozumnou, dlouhodobě ustálenou veličinu, k níž lze podpůrně přihlížet i nadále, a to i v návaznosti na zákonné pojmy spáchání činu v rozsahu větším, značném či velkém. Stejně tak nelze v bezprostřední návaznosti na rozhodnutí Ústavního soudu uvést v zapomnění rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 15Tdo 1003/2012, které alespoň v hrubých kvantifikačních rysech nastavilo kritéria pro používání kvalifikovaných skutkových podstat § 283 trestního zákoníku. Nedostatek zákonné formy nařízení vlády č. 467/2009 Sb. lze považovat za pouze dočasné legislativní vakuum, kdy lze zároveň nepochybně očekávat, že zákonodárce toto pochybení napraví přijetím příslušné zákonné normy. Podle ní by pak obdobně jako nařízení vlády měly být zakomponovány potřebné numerické parametry. Doposud judikatorně uznávaný propočet v případě pervitinu činí u tzv. velkého rozsahu dle § 283 odst. 3 písm.c) trestního zákoníku 2.000 g této drogy, tzv. značný rozsah dle § 283 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku je představován množstvím nejméně 200 g této drogy. Pakliže je možno zejména základě úspěšného záchytu drogového materiálu stanovit i množství účinné psychotropní látky, musí tato činit nejméně 0,6, resp. 0,72 g v množství větším než malém.

Pokud tedy soud zaměří svoji pozornost na toto pouhé kvantifikační kritérium, je možno u obžalovaného J. Š. konstatovat, že vyrobil množství pervitinu více než dvojnásobně

přesahující dřívější kritérium používané ve smyslu judikatroního rozhodnutí NS ČR 15Tdo 1003/2012 v návaznosti na nařízení vlády č. 467/2009 Sb. Dále je třeba zohlednit též celkové okolnosti případu tak, jak k tomu nabádá i judikatorní rozhodnutí NS ČR 8Tdo 463/2010. V tomto ohledu je třeba u obžalovaného konstatovat, že pervitin měl produkovat po poměrně dlouhé období cca dva a půl roku a jeho produkce představovala 160 g měsíčně. Logicky obžalovaný musel vědět, že takovýto objem pervitinu nepochybně směřuje k širší distribuci dalším osobám a koncovým uživatelům. Nejen z hlediska celkového objemu vyprodukovaného a poskytnutého pervitinu, ale i z hlediska délky doby, po níž obžalovaný s pervitinem neoprávněně nakládal a z hlediska širší okruhu osob, kterým byl pervitin určen, je třeba spolehlivě uzavřít, že se dopustil svého jednání v tzv. velkém rozsahu. Proto bylo v tomto bodě jeho jednání kvalifikováno jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.

V případě bodu I./2. výrokové části rozsudku obžalovaný J. Š. osobně opatřil pro obžalovaného T. T. léčivo Modafen, a to za účelem výroby pervitinu. Toto zboží objednal, odebral i fyzicky zaplatil a následně spoluobžalovanému poskytl k dalším laboratorním postupům. Přitom z celkového množství odebraných léčiv bylo možno vyrobit až 396,3544 g metamfetamin hydrochloridu. Spoluobžalovanému T. T. tedy opatřením těchto prostředků umožnil a usnadnil spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že T. T. vyrobil a posléze jinému nabídl, prodal a jinak opatřil psychotropní látku. Tento čin byl zároveň spáchán ve značném rozsahu, o čemž s odvoláním na výše uvedená kritéria hodnocení kvalifikované skutkové podstaty svědčí množství vyrobitelného pervitinu. Pro naplnění znaku značného rozsahu je podle dosavadní praxe dostatečné u pervitinu spáchání činu v rozsahu 200 g, což je množství poloviční oproti tomu, jaké množství pervitinu bylo možno z odebraných léčí vyrobit. Zároveň však tento parametr nedosahuje zdaleka parametru rozsahu velkého ve smyslu přísnějšího ustanovení § 283 odst. 3 písm.c) trestního zákoníku. Ani okolnosti případu, tj. způsob nakládání s drogovým materiálem a jeho výtěžnost či obdobná kritéria, plnohodnotná kritériu kvantifikačnímu nemohou přivodit v těchto souvislostech pro obžalovaného přísnější právní kvalifikaci. Proto v tomto bodě bylo jednání obžalovaného J. Š. kvalifikováno jako účastenství na zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 24 odst. 1 písm. c) k § 283 odst. 1 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.

Pod bodem I./3. obžalovaný J. Š. poskytl zdarma i za úplatu celkem čtyřem odběratelům metamfetamin v množství celkem nejméně 6,7 g. Je tedy zjevné, že jinému nabídl, prodal a jinak opatřil psychotropní látku. Přitom se svého jednání dopustil evidentně v rozsahu množství většího než malého, které dle doposud uznávaných kritérií činilo 2 g metamfetaminu. Jeho jednání tedy bylo v tomto bodě kvalifikováno jako přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 823 odst.1 trestního zákoníku. Ačkoliv svojí povahou je toto jednání totožné s jednáním uvedeným pod bodem 1. výrokové části rozsudku ve vztahu k R. S., nebylo pojato jako trestný čin trvající, neboť mezi jednáním uvedeným pod bodem 1. a 3. je poměrně razantní časová proluka trvající od července 2011 do března 2012, tudíž není možno toto jednání obžalovaného považovat za jeden trestný čin. Navíc v případě bodu 1. jde zároveň o prokázanou výrobu metamfetaminu, zatímco pod bodem 3. jde toliko o jeho distribuci.

Jednání obžalovaného T. T. dle bodu II. výrokové části rozsudku bylo obžalobou kvalifikováno rovněž jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. V tomto případě však soud dospěl k závěru kvalifikačně odlišnému, a to ve prospěch obžalovaného ve smyslu zmírnění takto použité právní kvalifikace. Především je možno upozornit na skutečnost, že oproti podané obžalobě nebylo prokázáno poskytnutí pervitinu M. M. a R. P., přičemž tato část jednání byla z výrokové části vypuštěna a v případě odběratele M. Š. pak nebylo možno specifikovat ani četnost, ani celkové množství poskytnutého pervitinu. Nicméně jde o údaje okrajové, které nemají až natolik zásadní vliv na použitou právní kvalifikaci. Především, jak již bylo rovněž výše naznačeno, je třeba analyzovat počínání obžalovaného T. T. v kompletním popisu skutku. Tomuto je kladeno za vinu, že od ledna 2011 do 16.8.2012 vyráběl pervitin z léčiv dodaných spoluobžalovaným J. Š.. Není však možno spolehlivě uzavřít, jaké konkrétní množství pervitinu z těchto léčiv bylo vyrobeno, neboť na základě odborného vyjádření z oboru kriminalistika – chemie lze dovést pouze hypotetický propočet o tom, že z odebraných léčiv je možno vyrobit až 396,3544 g metamfetaminu. Je vysoce reálné, že obžalovaný při svých zkušenostech a při své pověsti velmi kvalitního producenta pervitinu byl schopen na tento parametr dosáhnout, avšak je třeba také připustit, že produkce byla i nižší. Navíc období této produkce se kryje s obdobím, kdy obžalovaný poskytoval pervitin dalším osobám, jak je popsáno ve zbývajících částech popisu skutku a tyto jednotlivé údaje tudíž nelze sčítat, nýbrž je třeba počítat s tím, že z produkce z léčiv Modafen poskytnutých J. Š. byli zásobováni i odběratelé R. S., J. H., J. Š., L. V., M. Š.. Pokud tedy soud měl hodnotit celkový objem neoprávněně manipulovaného pervitinu obžalovaným T. T., vycházel z určitého orientačního součtu drogy, která u něj byla nalezena a množství drogy, která byla poskytnuta jednotlivým odběratelům. Ve vozidle obžalovaného byl zajištěn pervitin v celkovém objemu cca 42 g, u R. S. lze spolehlivě hovořit o 500 g předaného pervitinu, když ve zbývajícím pravidelném zásobování konkrétní číselný údaj z dokazování nevyplývá, u J. H. jde o množství nepřesahující 1 kg, u J. Š. o 8 g, L. V. obdržel celkem 1 g a u M. Š. nebylo možno opět obdobně jako částečně u R. S. vůbec kvantifikovat. Je tedy zjevné, že ačkoliv svědci S. a Š. odebírali od obžalovaného pervitin v pravidelném rytmu, provedené dokazování neskýtá spolehlivý údaj o tom, jaké celkové množství za popsané období měli tito svědci od obžalovaného obdržet. Toto je nepochybně z hlediska obžaloby a navrhované přísnější právní kvalifikace nepříznivá skutečnost, nicméně soud v duchu zásady in dubio pro reo vycházel z varianty pro obžalovaného nejpříznivější a do celkového součtu tak zakomponoval toliko konkrétní gramáže, které ze svědeckých výpovědí vyplývají. V celkovém rozsahu bodu II. lze tak T. T. klást za vinu poskytnutí pervitinu v rozsahu cca 1.500 g, přičemž jak vyplynulo ze shora popsaných kritérií trestního zákoníku i navazující judikatury, pro naplnění znaku tzv. velkého rozsahu by byla nutná manipulace obžalovaného s pervitinem v rozsahu alespoň 2.000 g. Je samozřejmě na místě ve smyslu judikatury reprezentované zejména rozhodnutím NS ČR 8Tdo 463/2010 zohledňovat i jiná, než kvantifikační kritéria (zvláště za situace, kdy rozhodnutí Ústavního soudu zrušilo vazbu tr. zákoníku na nařízení vlády určující větší než malé množství omamných a psychotropních látek – viz výše), kdy obžalovaný skutečně s pervitinem nakládal po delší období od ledna 2011 do 16.8.2012 a dopouštěl se poměrně pravidelné distribuce (zejména směrem k R. S. a M. Š. – u těch však nelze objemově specifikovat, byť celkový výčet odběratelů je nízký), přesto však soud dospěl k závěru, že pokud původně uznávané kvantifikační kritérium bylo

naplněno pouze ze $\frac{3}{4}$, ani ostatní okolnosti případu nemohou vést k závěru o vině obžalovaného přísnější právní kvalifikací a tedy spácháním činu v tzv. velkém rozsahu ve smyslu ustanovení § 283 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Ve zbytku je však zřejmé, že obžalovaný neoprávněně vyrobil, jinému nabídl, prodal a jinak opatřil psychotropní látku. Činu se však dopustil ve značném rozsahu, tedy opět s přihlédnutím ke všem okolnostem případu a k tomu, že překročil původně judikatorně uznávané objemové množství 200 g pervitinu, avšak nedosáhl hranice 2.000 g. Proto bylo jeho jednání oproti podané obžalobě kvalifikováno mírněji, a to jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.

Oba obžalovaní si byli plně vědomi toho, že nemají jakékoliv oprávnění k nakládání s omamnými a psychotropními látkami, přesto pervitin vyráběli, distribuovali dalším osobám, opatrovali léčiva potřebná pro jeho výrobu. Pokud se svého jednání přes uvedené vědomí dopustili, svědčí to o jejich vůli čín spáchat a soud na straně obou obžalovaných shledává zavinění v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

K osobě obžalovaného J. Š. bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, bez pracovního poměru. V minulosti byl pouze 1x odsouzen pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 201 odst. 1 trestního zákona, kterého se dopustil řízením motorového vozidla pod vlivem amfetaminu a extáze. Uložen mu byl podmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 1 roku a trest zákazu činnosti. V současné době se již k tomuto odsouzení nepřihlíží.

Obžalovaný T. T. je rozvedený, bezdětný, naposledy pracoval jako číšník. Jeho rejstřík trestů vykazuje v současné době celkem šest záznamů o odsouzení pro trestnou činnost. Již shora byla zmíněna odsouzení ve věci OS Břeclav xxxx, xxxx a xxxx, kdy byl postaven před soud a v prvních dvou jmenovaných věcech i odsouzen pro drogovou trestnou činnost, která spočívala v prodeji a výrobě pervitinu. Dále byl ve věci OS Břeclav xxxx odsouzen pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1 trestního zákona, ve věci OS Břeclav xxxx pro trestný čin úvěrového podvodu dle § 250b odst. 1 trestního zákona a ve věci OS Hodonín xxxx pro trestný čin nedovoleného ozbrojování dle § 185 odst. 2 písm. a), b) trestního zákona. V případech prvních čtyř odsouzení byl od počátku obžalovaný sankcionován nepodmíněným trestem odnětí svobody, resp. bylo upouštěno od uložení souhrnných trestů. Ve věci OS Hodonín xxxx sice byl původně ukládán podmíněný trest odnětí svobody, avšak s ohledem na následnou trestnou činnost bylo rozhodnuto o přeměně trestu na trest nepodmíněný. Jak už bylo výše rovněž zmíněno, poslední výkon trestu obžalovaný opustil dne 8.1.2011.

Ke shora uvedeným skutečnostem soud přihlédl rovněž při úvaze o druhu a výši ukládaného t r e s t u zohledňujíc zákonná kritéria dle § 37 a § 39 trestního zákoníku. Obžalovanému J. Š. přitěžuje, že byl uznán vinným celkem třemi trestnými činy, přičemž v rámci nejzávažnějšího z nich se dopustil produkce pervitinu v poměrně razantním množství cca pěti kilogramů. Ohrožen pak byl sazbou trestu odnětí svobody od 8 do 12 roků dle § 283 odst. 3 trestního zákoníku. Na druhou stranu ve prospěch obžalovaného soud zhodnotil, že sice částečně, nicméně k trestné činnosti vymezené pod bodem I./2. a 3. se v plném rozsahu doznal a v současné době je třeba na obžalovaného hledět jako na osobu netrestanou. Za daných okolností s přihlédnutím k povaze trestné činnosti, s přihlédnutím k osobě

obžalovaného a s přihlédnutím k hrozící trestní sazbě soud považuje za dostačující uložení sankce pouze nepatrně nad zákonným minimem v trvání osm a půl roku. Pokud byl trest ukládán za zvlášť závažný zločin, a to ve výměře přesahující osm roků, byl obžalovaný pro výkon trestu v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovanému byly při provedené domovní prohlídce odňaty věci evidentně související přímo s páčáním předmětné trestné činnosti. Proto bylo v souladu s ustanovením § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku vysloveno též propadnutí těchto věcí specifikovaných ve výrokové části rozsudku.

V případě obžalovaného T. T. došlo díky zmírnění právní kvalifikace k výraznému snížení hrozící trestní sazby ve prospěch obžalovaného, a to od 2 do 10 roků odnětí svobody. Ve srovnání se spoluobžalovaným J. Š. vykazuje obžalovaný T. T. manipulaci s výrazně nižším objemem pervitinu (což je koneckonců i důvodem pro použití příznivější právní kvalifikace). Nicméně v jeho případě nebylo možno zohlednit jako polehčující okolnost doznání jako u spoluobžalovaného a navíc obžalovaného T. T. je třeba považovat v současné době za poměrně výrazného recidivistu, a to nejen na úseku páčání drogové trestné činnosti, nýbrž se dopouští i trestné činnosti násilného a majetkového charakteru. V minulosti byl již 2x ve výkonu trestu odnětí svobody pro výrobu a prodej pervitinu a navíc předmětné projednávané trestné činnosti se dopustil bezprostředně po výstupu z posledního trestu odnětí svobody a tuto páchal až do jeho zadržení. Ještě přísněji by bylo třeba na obžalovaného pohlížet, pokud by byl i v poslední jeho trestní věci OS Břeclav xxxx odsouzen opět za výrobu a distribuce pervitinu pro R. S., k čemu, jak bylo výše popsáno, z ryze formálních důvodů a nesprávného právního posouzení skutku soudem I. stupně nedošlo. Polehčujících okolností u tohoto obžalovaného v podstatě shledat nelze a při zohlednění jeho trestní minulosti, jeho osoby, způsobu zapojení do trestné činnosti a její povahy pak soud dospěl k závěru, že v rámci trestní sazby je namíste uložení trestu odnětí svobody minimálně v její polovině, tj. v trvání 6 roků. Odsuzován je pro trestný čin úmyslný, v minulosti již byl ve výkonu trestu odnětí svobody, ukládaná sankce převyšuje 3 léta, ale nedosahuje 8 let odnětí svobody, proto byl v souladu se zákonnými kritérii dle § 56 odst. 1 písm. c) zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou. I v jeho případě byly splněny dle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku podmínky pro uložení trestu propadnutí věcí odňatých při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor, které evidentně byly zneužity k trestné činnosti a jejichž výčet je zanesen ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně
dne 17.10.2013

Za správnost vyhotovení:
Hana Sedláková

Mgr. Pavel Göth v.r.
předseda senátu